

HLUBOCKÝ

ČÍSLO 5 – KVĚTEN – CENA 15 Kč

ZPRAVODAJ

KÁVA JE OVOCE

**KONTAKT
SERVIS
REALITY**

Společně již 25 let!

*Je to vždy
o lidech...*

Děkujeme všem hlubockým klientům.
Jsme tu pro Vás i v roce 2022.

www.kontaktservis.cz

**UHELNÉ SKLADY
BORŠOV NAD VLTAVOU**

**JARNÍ SLEVY PALIV
od 1. 4. do 31. 5. 2022**

Nabízíme sortiment:

- černé a hnědé uhlí, brikety, koks
- štípané palivové dřevo
- písky, drtě, šterky a okrasné kačírky
- mulčovací kůra, zahradní zemina

Nabízíme služby:

- doprava sklápěč a kontejner 5 t
- odvoz sutí a výkopu na skládku
- přístavení a pronájem kontejnerů

NAD 20 q ROZVOZ UHLÍ ZDARMA
složení uhlí pásovým dopravníkem

☎ **387 250 500, 602 409 423** ☎

**Otevírací doba a rozvoz
Po – Pá 7.00 – 15.30 hod.**

www.uhloterm.cz

**Sinfonie
ZUŠ**

**Přijímáme nové žáky
do dramatického oboru.**

Termíny zápisů:
23.–27. května 2022
(pondělí až pátek)

vždy od 15.00 do 17.00 h
v přízemí KC PANORAMA

Ve školním roce 2022/2023 pokračujeme s literárně-dramatickým oborem. Začínáme už v pěti letech jako ti nejmenší divadelníci, učíme se vyprávět, mluvit, vyjadřujeme radost i smutek, překvapení i zklamání... zkrátka učíme se hrát divadlo.

Za pomoci mnoha zajímavých her, které nás krůček po krůčku učí být režisérem, dramaturgem, scénografem a hlavně hercem. Rádi tě přijmeme mezi nás!

Zájemci o studium se mohou přihlásit i mimo uvedené termíny v kanceláři školy či na telefonním čísle: **774 457 269** (Petr Píša).

**Přijímáme nové žáky
do baletního oboru.**

Termíny zápisů:
23.–27. května 2022
(pondělí až pátek)

vždy od 15.00 do 17.00 h
v přízemí KC PANORAMA

Taneční výuka je určena pro děti od 5 do 15 let. Na nejmenší dětičky čeká taneční průprava, základy lidového tance a baletu. Starší slečny se mohou těšit nejen na balet, ale i na moderní tanec ve spojení s klasickou taneční technikou.

Zájemci o studium se mohou přihlásit i mimo uvedené termíny v kanceláři školy či na telefonním čísle: **774 457 269** (Petr Píša).

**Zápisy
pro školní rok 2022/2023**

Termíny zápisů:
23.–27. května 2022
(pondělí až pátek)

vždy od 15.00 do 17.00 h
v přízemí KC PANORAMA

Vážení rodiče, milé děti,
zveme vás k zápisu do Základní umělecké školy Sinfonie pro školní rok 2022/2023, který se uskuteční v přízemí KC Panorama v uvedených termínech a časech.

Výuka je určena **pro děti od 5 let**.
Zájemci o studium se mohou přihlásit i mimo uvedené termíny na telefonním čísle: **774 457 269** (Petr Píša).

Těšíme se na nové tváře!

Hudební obory:

- sólový zpěv
- klavír
- kytara
- bicí
- elektrické klávesy
- house
- zobcová flétna
- klarinet
- saxofon
- fagot
- lesní roh
- trubka
- pozoun

Dramatické kroužek
Balet

**Podrobnosti najdete na stránkách
www.zus-sinfonie.cz**

Základní umělecká škola Sinfonie s.r.o.
Masarykova 974, Hluboká nad Vltavou

6 Pozvánka na závod historických vozidel

8 Káva je voňavé ovoce

12 David Šťastný – rozhovor

18 Kulturní pozvánky

20 Schwarzenberské síry

21 Baseball v extralize

22 Hluboká v pohybu nabízí individuální vzdělávání

24 Historie Ruské říše

27 Novinky v zoo

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 5 – květen 2022 Ročník 53.

Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama) 774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter
píše články neoznačené podpisem.
Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač

Grafické zpracování: Adam Růžička

Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička, Tobiáš Brodec

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p – 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Předplatné časopisu – 220 Kč / rok (11 čísel)

Úvodník dnes patří slovům slovenské paní prezidentky. Pokud jste ho slyšeli, slyšeli jste ho pronesený kultivovanou, velmi precizně vyslovovanou ruštinou. Silný zážitek. Paní prezidentka totiž oslovila ruské vojáky. Pochybují, že by se ruští vojáci nad jejími slovy zamysleli. Ale... všechno je lepší, než mlčky přihlížet násilí. Je krásné slyšet představitelku sousedního státu, státu, který sousedí s Ukrajinou, jak se emotivně vyjadřuje k situaci v Evropě. Úžasná sousedka je paní prezidentka. Nejen ona, ale další prezidentky či první dámy se spojily s Olenou Volodymyrivnou Zelenskou, manželkou prezidenta Ukrajiny. První dámy Polska, Francie, Německa, Litvy, Lotyšska a Rakouska organizují

konkrétní pomoc. „Zlo není absolutní, dobro zvítězí“ – věří Olena. „Na rozdíl od ruské armády máme motivaci, bráníme před útočníky vlastní domov a své blízké. Tato motivace se nikdy nevytratí.“

Mám pocit, že až bude na světě ještě víc prezidentek, bude líp.

I Rusko však má své hrdiny. Lidé na ulici v němém protestu drží v rukou „neviditelné“ plakáty, aby se uchránili policejního zákroku, přesto prezentují svůj postoj. Jsou i další stateční, kteří se bohužel ruských trestů za lidskost skutečně dočkají.

Mít hodné slušné sousedy je úlevné a ubezpečující.

Je tragické mít sousedy, kteří jsou agresivní a ubližují.

RUSKÝM VOJAKOM A ICH VELITEĽOM, VŠETKÝM, KTORÝCH SA TO TÝKA...

Vojna vtrhla s vami do nášho sveta, nechcená a nevyvolaná! Svet bez vojny, kde sme sa snažili len žiť, zmenili ste na svet, v ktorom sa absurdne, kruto a nezmyselne zomiera. Nikto vás neohrozoval, nikto vám nechcel ublížiť, ale vy ubližujete. Kedysi sme o vojne počúvali hovoriť mužov, dnes plačeme nad svedectvami žien hovoriacich o hrôzach, aké sme si donedávna len ťažko vedeli predstaviť. Obhajujete svoju inváziu slovami o „oslobodzovaní“.

Od čoho ste ale chceli oslobodiť Tatianu z Irpinu, ktorú s dvomi jej deťmi zabil ruský granát, keď iba prebiehali ulicu, ktorá mala byť súčasťou bezpečného koridoru? Či Olenu z Hostomelu, ktorú jeden z vás znásilnil v aute? Ani nekričala, lebo nablízku nebol nikto, kto by jej mohol pomôcť a ona myslela len na jednu jedinou vec – ako prežiť. Od čoho mala byť „oslobodená“ staručká Vera z malej dediny, ktorá by mohla byť matkou vojaka, ktorý ju chytil za krk tak, že sa začala dusiť a potom ju znásilnil? A keď sa ho Vera spýtala, či by pripustil, aby sa také čosi stalo jeho matke, umlčal ju.

Som žena, matka... a keď denne čítam to množstvo nových a ďalších otrasných svedectiev, strácam slová... Vidím už len tváre desiatok žien, detí, civilistov, ktoré prechádzajú obrovskou bolesťou. Vidím pred sebou duše ľudí navždy zjazvené utrpením. Každá žena, čo prežije utrpenie, ktoré ste jej spôsobili, osamie a bude osamelá. S poznaním, o ktoré sa nemôže podeliť s inými. Nedokáže ho sprostredkovať. Už dnes im slová pripadajú nedostatočné, keď sa pokúšajú popísať bolesť, ktorú ste urobili súčasťou ich životov len preto, lebo... prečo vlastne? Na tú otázku nikto z nás odpoveď nepozná. Poznáte ju vy?!

Každá vojna je násilie, preto na ceste k civilizovanosti prijalo ľudstvo dohody, pravidiel, aby sme tých, čo sa stali jej obeťou, chránili pred jej dôsledkami. Avšak aj dôstojnícka česť, vojenská disciplína a pravidlá vedenia vojny sú to, čo strácate a porušujete pri každom jednom zmarenom civilnom živote!

Ruskí vojaci, velitelia, všetci, ktorých sa to týka...

Ak ešte cítite v sebe zvyšky ľudskosti, preberte ju k životu a skončite túto strašnú vojnu. Pretože každým ďalším dňom len zväčšujete armádu zranených duší a tiel žien, detí a nevinných ľudí. Ublížovať bezbranným je prejavom tej najväčšej slabosti.

Zuzana Čaputová

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Městský úřad blahopřeje občanům, kteří v měsíci květnu oslaví významná výročí.

V měsíci dubnu oslavili zlatou svatbu manželé Miloš a Marcela Žipkovi. Dodatečně gratulujeme a přejeme do dalších společných let hodně zdraví, lásky a radosti.

Marie Čadová	95	Hluboká
Vlasta Němcová	92	Hluboká
Františka Vrzáková	91	Hluboká
Josef Vacík	80	Hluboká
Růžena Müllerová	80	Munice
Pavel Vlášek	75	Hluboká

Vladimír Šíma	75	Hluboká
Jana Příbylová	75	Kostelec
Jiří Doležal	75	Hluboká

Narodili se:

Štěpánka Hejduková	Munice
Sofie Henczeová	Kostelec
Filip Turek	Hluboká

Opustili nás

Václav Pouzar	Bavorovice
Pavla Machová	Hluboká
Anna Procházková	Hluboká
Růžena Vránková	Hluboká

Upozornění pro rodiče – platná legislativa neumožňuje obcím využívat informace ze systému evidence obyvatel nad rámec právní úpravy stanovené v zákoně o obcích. Město Hluboká nad Vltavou by rádo zachovalo tradici „vítání občánků“ a proto se obrací na Vás, rodiče novorozenců dětí, s žádostí o spolupráci.

Budete-li mít zájem, aby bylo Vaše dítětko pozváno na slavnostní vítání nových občánků, dostavte se prosím na městský úřad (kancelář č. 2, evidence obyvatel), kde vyplníte souhlas se

zasláním pozvánky na tuto akci nebo využijte níže uvedený odkaz ke stažení dokumentu, který po vyplnění zašlete zpět na adresu: prchalova@hluboka.cz

Na vítání občánků budou pozvány děti do jednoho roku věku, s trvalým pobytem na území města.

Předpokládaný termín konání: červen 2022

Souhlas rodičů: <http://obcan.hluboka.cz/node/56>

Z JEDNÁNÍ RADY

■ Současné webové stránky pro občana (obcan.hluboka.cz) jsou již zastaralé a prezentace neodpovídá současným trendům a pravidlům, které vyžaduje legislativa z pohledu povinného zveřejňování informací.

Elektronické úřední desky jsou moderní a efektivní způsob zveřejňování dokumentů. Přehledná a automatická evidence dokumentů zajišťuje rychlou orientaci úředníkům a občanům. Zaměstnancům úřadu se zároveň minimalizuje čas a starosti s přípravou a vyvěšováním dokumentů.

■ Jihočeská univerzita v ČB požádala město o poskytnutí finanční podpory výzkumu Karlova hrádka v letošním roce. Předmětem prací by měl být archeologický průzkum předhradí a širšího okolí památky, kde lze předpokládat doklady předhistorického a středověkého osídlení a následným laboratorním zpracováním nálezů, t.j. vytvoření dokumentace, konzervací nálezů včetně specializovaných analýz. Vyčíslené náklady zahrnují materiál, náklady na převoz techniky, cestovné a mzdové náklady. Poskytnutí dotace musí schválit zastupitelstvo města.

■ Pražská bezpečnostní konference, z. s. žádá město o poskytnutí dotace na technické zajištění konference „Svět v krizovém režimu: Dopady na Česko

a jižní Čechy.“ Proběhne 16. 6. 2022 v Hluboké nad Vltavou. Tématem konference bude regionální odolnost proti souběhu krizí pandemie covidu -18 a válečného konfliktu na Ukrajině. Hosty konference budou mimo jiné Václav Cílek (Geologický ústav AV ČR), Dana Drábová (Státní úřad pro jadernou bezpečnost, Lubomír Zaorálek (bývalý ministr zahraničí, Jaromír Zůna (zástupce náčelníka Generálního štábu Armády ČR), Martin Kuba (hejtman JČK, Lubomír Bureš (HZS JČK) a další.

■ Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, fakulta rybářství a ochrany vod, podala žádost o záštitu města Hluboká nad Vlt. jakožto oficiálního partnera 23. Mezinárodní astakologické konference (průzkum výskytu původních i nepůvodních druhů raků), která se bude konat 20. – 26. června 2022 v Alšově jihočeské galerii a hotelu Štekl. Prestižní konference se zúčastní cca 100 odborníků z celého světa, z různých univerzit a akademické sféry, kteří využijí ubytovacích zařízení v Hluboké nad Vlt.

■ Rada města souhlasí s realizací nových webových stránek pro občany a zakoupením úřední desky dle předložené nabídky od společnosti Galileo Corporation, s. r. o.

UKRAJINŠTÍ UPRCHLÍCI NA HLUBOKÉ

V neděli 27. února 2022 přijalo město Hluboká 62 ukrajinských „uprchlíků“ z partnerského města Koločava. Byl vytvořen krizový štáb složený ze zástupců města Hluboká a dobrovolníků. Koordinátorkou pro ubytovatele byla ustanovena Mgr. Jozová. Ubytování byli v hotelu Podhrad a v hotelu Záviš z Falkenštejna, včetně stravy. Čtyři osoby následně Hlubokou opustily a zůstalo zde 58 osob (28 dospělých a 30 dětí). Postupně se všem rodinám našlo přechodné ubytování v soukromých bytech hlubockých občanů a ve služebním bytě Státní plavební správy. Uprchlíci měli do 20. března možnost stravy v hotelu Záviš a v restauraci U Hájků. Restaurace Solidní šance během března poskytovala zdarma čtvrté obědy a večeře. Město poskytlo každému uprchlíkovi 1000 Kč/osobu a byl zřízen účet č. 123 – 6385310217/0100 (veřejná sbírka) na účtu bylo k 16. březnu cca 190 tis. Kč. Školním dětem byly nakoupeny přezůvky a sportovní obuv na tělocvik. Dětem

byla zajištěna výuka na ZŠ rozhodnutím ředitele, vč. obědů, a od 7. 3. je pro školní děti zajištěna také družina, výuka jazyků a kroužky CVČ Poškolák, PF a jazyková škola. Jako „školka“ pro děti v předškolním věku byl vytvářen „Domeček“, kde ukončilo činnost testovací covid centrum.

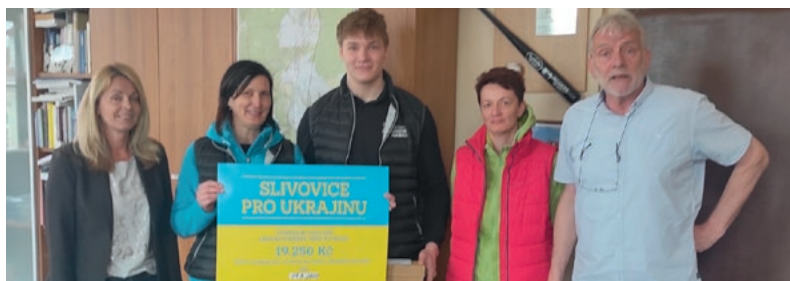
Všem uprchlíkům bylo zajištěno vízum, zdravotní pojištění v VZP, vyplacení mimořádné dávky prostřednictvím úřadu práce. Maminkám, které projeví zájem o práci, jsou zprostředkovávány nabídky práce zejména u hlubockých firem. Zdravotnické služby nabídl dětský lékař MUDr. Viktora, praktický lékař MUDr. Jakovljevič a zubní lékař MUDr. Veverka.

Veškerá opatření jsou zatím předpokládána na období do 30. 6. 2022

Ke dni jednání rady města bylo hlášeno dalších 190 ukrajinských maminek a dětí, s tím, že 65 je umístěno v elektrotechnickém učilišti.

LIHOVAR PONĚŠICE VĚNOVAL 19 250 KČ PRO UKRAJINU

Dne 19. dubna předávali Ledajaksovi z Poněšic šek paní Jánkové ze školní jídelny. Peníze z daru budou použity na platbu obědů pro ukrajinské děti...

PLETENÍ POMLÁZEK – PODĚKOVÁNÍ

Milí spoluobčané, po loňské rekordní sumě letos organizátoři nečekali, že se společně podaří opět ustanovit nový rekord. Letošní pomlázková sbírka, která po dvouleté odmlce měla opět i svou živou část s výukou pletení pomlázek, přidala na Řetěz naděje úžasných 13212 korun. Poděkování patří všem, kteří si sami pomlázku upletli, nebo zakoupili už hotovou a přispěli do kasičky na podporu Edvína.

Speciální dík patří paní Trčkové a jejímu týmu, který neúnavně prodával vyrobené pomlázky, kdy jediným omezujícím faktorem byla schopnost organizátorů doplňovat neustále vyprodané zásoby :-)

Vše by se neuskutečnilo bez nočních směn neúnavných pletačů Alči Lískovcové a Martina Bulanta.

Díky všem, David Lískovec

REVITALIZACE VÍCEÚČELOVÉHO HŘIŠTĚ V ZÁMOSTÍ

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

V pátek 22. dubna bylo oficiálně prezentováno hřiště na křižovatce ulic Poněšická a Dobřejovická.

Realizaci projektu podpořilo Ministerstvo pro místní rozvoj.

Starosta Ing. Tomáš Jirsa provedl spolu s dalšími sportovně vyhlížejícími muži slavnostní výkop... nicméně hřiště už začalo žít vlastním životem před slavnostním otevřením. Na místě se střídají děti, mládež i rodiče, takže je dobře, že hřiště spontánně začalo plnit svůj účel.

Víceúčelové hřiště s umělým polyuretanovým povrchem bylo vybudováno jako sportoviště, které disponuje hracími plochami na tenis, volejbal, minifotbal, házenou, badminton, jedním basketbalovým košem a jedním pingpongovým stolem.

Toto hřiště slouží široké veřejnosti. Hřiště je oploceno a jeho součástí je sportovní vybavení, které se skládá ze sady sloupků pro tenis a volejbal, tenisové sítě a volejbalové sítě. Z vnější strany hřiště jsou v zemi zapuštěna pouzdra na uložení sloupků na volejbal a tenis. Univerzální sloupky na síť budou součástí hrací plochy pouze při těchto sportech: volejbal, nohejbal, tenis a badminton. Při ostatních sportech musí být sloupky řádně uloženy do pouzder vně hřiště a na pouzdra v hrací ploše musí být nasazena víčka. Manipulace s tímto sportovním vybavením náleží (z důvodu případného úrazu či poškození povrchu hřiště) pouze osobám starším 18 let.

Na hřišti bude umístěn provozní řád. Zde uvádíme některé body z provozního řádu:

- Na hřiště je zakázáno vnášet předměty (zejména skleněné či jinak nebezpečné), které nesouvisí se sportovní činností.
- Po ukončení sportovních aktivit je povinnost vše vrátit do původního stavu. Před odchodem z areálu zkontrolovat uzavření všech vstupních branek.
- Zjištěné škody na zařízení a vybavení areálu je nutné nahlásit provozovateli.

- V prostorách areálu platí zákaz kouření, požívání alkoholických nápojů a jiných omamných látek.
- Vstup do sportovního areálu je povolen pouze ve vhodné a řádně očištěné obuvi. Platí přísný zákaz vstupu v obuvi se špunty (turfy, kopačky, podpatky apod.).
- Po sportovních površích je zakázána jízda na kole, koloběžce, in-line bruslích či jiných motorových a elektrických vozidlech.
- Je zakázáno vodění psů a jiných zvířat do prostoru sportovního areálu.
- Je zakázáno mechanické poškození povrchu jednotlivých sportovišť, oplocení, vybavení a jejich zařízení. Je zakázáno ležet na konstrukce a oplocení.
- Zákaz používání jakéhokoliv ozvučení a pouštění reprodukováné hudby v areálu hřiště.
- Hřiště neslouží komerčním účelům.
- Za ublížení na zdraví nebo způsobení škody na zařízení a vybavení areálu odpovídá návštěvník a v případě jeho nezletilosti jeho zákonný zástupce/odpovědná osoba.
- Všichni návštěvníci provozují sportovní činnost na vlastní odpovědnost a bezpečí.

Doufáme, že nové víceúčelové hřiště bude dělat radost dospělým i dětem.

PROJEKT „REVITALIZACE VÍCEÚČELOVÉHO HŘIŠTĚ V HLUBOKÉ NAD VLTAVOU – ZÁMOSTÍ“ byl realizován za přispění prostředků státního rozpočtu ČR z programu Ministerstva pro místní rozvoj. Dotace je poskytována až do výše 60 % skutečně vynaložených uznatelných nákladů akce, zbytek byl hrazen z rozpočtu města.

Foto: Lucie Jozová

UKLIÐME ČESKO – HLUBOKÁ NAD VLTAVOU 2022

Foto: Aleš Raus

Již několik let se v České Republice organizuje dobrovolnická akce „Ukličme Česko“. Cílem iniciativy je projít okolí obcí, posbírat odpady a uklidit nepořádek. Období předjaří je optimální doba, protože je vše krásně vidět a vegetace nezakrývá případný nepořádek.

Letos již druhým rokem dohromady s Petrem Kofroněm jsme organizovali akci v našem městě. Termín úklidu byl vyhlášen na 9. dubna, což se nakonec ukázalo jako vhodné datum vzhledem k aktuálnímu počasí. Skupina 20 dobrovolníků prošla velkou část katastru Hluboké. Pro

představu: jedna parta vyčistila oblast od Vondrova kolem ZOO a podél hlavní cesty v okolí rybníků Munický, Židovský a Naděje. Druhá parta vyčistila cyklistickou stezku od sportovního areálu až do Purkarce.

A největší „ňamka“ byla oblast záměstského vlakového nádraží a les směrem k Hosínu, kde byly černé skládky vršeny po desetiletí. Vlastníky těchto pozemků jsou státní organizace České dráhy a Lesy ČR, které byly kontaktovány a požádány o spolupráci při odstranění těchto ekologických zátěží. Míra znečištění daných oblastí je tak vysoká, že je nad rámec dobrovolnické akce, je odstranit.

Odměnou pro nás všechny je dobrý pocit z vykonané práce a možnost se sejt s dobrou partou lidí se stejnými hodnotami.

Nakonec bych chtěl ještě poděkovat řediteli PMH – Ing. Jaroslavu Radovi, za přistavení kontejneru a odvoz odpadu, panu Jiřímu Rubickovi, který svezl pytle s odpadem soukromou dodávkou a veliteli Městské policie panu Saitzovi, který sám aktivně pomáhal a zajistil potřebnou asistenci.

Již se těším na rok 2023. Věřím, že se opět potkám s většinou skvělých lidí, kteří se účastnili akce v posledních dvou letech.

Aleš Raus

VETERAN RALLYE KŘIVONOSKA

51. Křivonoska, pokračování padesátileté historie

Již půl století se ve stejnojmenném kempu nedaleko Hluboké nad Vltavou koná Veteran Rallye Křivonoska. Soutěž vždy organizovali lidé zapálení pro historické automobily a motocykly.

Původní hrstka přátel se rozrostla do velikosti dnešního přípravného a organizačního týmu čítajícího několik desítek spolupracovníků. Stejně tak se zvedl počet startujících účastníků. Například v roce 1989 startovalo 88 posádek, v roce 1999 se zúčastnilo 146 posádek a o dalších deset let později to již bylo 273 posádek.

Vysokou popularitu soutěže mezi startujícími, diváky i pořadateli lze v letech po sametové revoluci připsat organizátorům z Českobudějovického Veteran Car Clubu, zejména týmu kolem dlouholetého prezidenta klubu Pavla Hartla a ekonoma klubu pana Jiřího Šindelky.

Do letošního ročníku Veteran Rallye Křivonoska vstupuje nový, částečně obměněný organizační tým. Za asistence dosavadních leaderů se bude snažit navázat na letité úspěšné organizování této soutěže.

Cíl je v tomto roce umístěn na náměstí u kostela před pivovar. Přihlášeno je letos přesně 250 zajímavých vozidel – veteránů z celé republiky, ale také z Rakouska, Německa a Dánska. Zhruba polovinu strojů tvoří motocykly, některé z nejstarších jsou poháněny řemenem.

Vozidla budou přijíždět do cíle na náměstí v sobotu 7. 5. zhruba od 15:30, ti poslední to musí zvládnout do 17:00. Přímo na náměstí a v prostoru kolem navíc zhruba třicátka zajímavých vozů po projetí cílem zaparkuje, takže bude možno si je v klidu prohlédnout zblízka.

www.veterancarclubcb.cz

Českobudějovický AMK v ÚAMK Veteran Car Club České Budějovice pořádá
dne 7. května 2022

51. ROČNÍK MEZINÁRODNÍ SOUTĚŽE HISTORICKÝCH MOTOCYKLŮ A AUTOMOBILŮ

Pořadatelský sbor

Ředitel soutěže: Ondřej Kouba, Hlavní pořadatel: Pavel Zeman jun.,
Technické zabezpečení: Petr Šimek,

Zvláštní zkoušky: Felicia Klub Jih, Přejímka: Jiřina Zimová, Šárka Šimonová, Martin Zeman

Zpracování dat: František Štěch jun., Jiří Franc

Poděkování sponzorům

Tento největší závod historických vozidel ve střední Evropě se může konat za finanční a věcné pomoci našich sponzorů, kterým velice děkujeme! Stejně tak děkujeme za podporu a spolupráci městům Hluboká nad Vltavou, Netolice a ostatním obcím na trati. Mediálním partnerem je Český rozhlas České Budějovice.

Místo soutěže a trať

Start soutěže je v 10:30 v autokempu Křivonoska. Hned po startu, na hrázi rybníka, čeká účastníky první zvláštní zkouška. Poté trasa povede přes Hlubokou, Munice, Zahájí, Mydlovary, Novosedly do obce Hlavatce, kde bude druhá zvláštní zkouška. Dále trať pokračuje do obce Mahouš, kde bude třetí zvláštní zkouška. Odtud účastníci pojedou přes Zvěřetice a Babice na náměstí v Netolicích. Zde proběhne od 11:30 do 14:30 čtvrtá zvláštní zkouška spojená s výstavou vozidel.

Do II. etapy začnou jezdcí postupně startovat od 14:00. Trasa povede přes obce Holečkov, Krtely, Truskovice, Chelčice, Libějovické Svobodné Hory, Bavorovské Svobodné Hory, Bavorov, Pražák, Stožice, Vodňany, Radomilice, Dubenec, Dívčice a Nákří do Olešníka, kde bude poslední pátá zvláštní zkouška. Odtud trať pokračuje přes Zahájí, Zliv a Munice do cíle na náměstí v Hluboké nad Vltavou. Příjezd všech 250 vozidel do cíle čekáme mezi 15:30 do 17:00.

Trasa soutěže měří 88 km. Pro nejstarší motocykly a automobily je připravena alternativní zkrácená trasa o délce 60 km. Tato trasa po startu do II. etapy vede přes obce Podešišť, Lékařova Lhota, Novosedly, Nákří do Olešníka, kde se obě trasy opět spojí.

V letošním roce je vypsána samostatná kategorie pro automobily a motocykly značky DKW.

VÝPRAVNÁ PUBLIKACE

50 ROČNÍKŮ VETERAN RALLYE KŘIVONOSKA

Výjimečná publikace s množstvím dobových informací a spoustou fotografií na křídovém papíře – to jsou knižní vzpomínky na Křivonosku ve chvílích, kdy hostila veteránská auta, motocykly a bicykly... A kdy se tady sešli milovníci skvělých starých strojů, starých časů. Kdo všechno u toho byl, jak se účastníci pomalu proměňovali v čase, jaké množství aut odmávl startovací praporek, jaké dobové kostýmy na sobě odvážní muži a půvabné ženy mají?

Knihu, mapující 50 ročníků Veteran rallye Křivonoska, ale i veteránské počátky v ČSSR a historii Veteran car clubu České Budějovice, napsal PhDr. Jiří Vlach.

Největší radost z ní měli pochopitelně členové klubu a další účastníci rallye. Psána je ale i pro ostatní členy veteránské komunity a ty, které baví se dozvídat o zajímavých starých strojích. Doplněny jsou informace o významných veteránských akcích doma i v cizině, historiky z filmování a další.

Prvotním impulzem pro vznik této publikace byl důležitý fakt, že Veteran Rallye Křivonoska, pořádaná Veteran Car Clubem České Budějovice, se dožila významného životního jubilea, tedy svého 50! ročníku.

Následně vyplynulo, že se kniha nemůže věnovat „jen“ soutěži Rallye Křivonoska od prvního ročníku. Pokouší se tedy také zachytit kroky, které postupně vedly ke vzniku Veteran Car Clubu Č. Budějovice a má snahu

zmapovat první aktivity nadšenců pro historická vozidla v Českých Budějovicích. Popisuje jejich pionýrské aktivity, spanilé a odvážné výjezdy členů té „první party“ po Čechách i do ciziny, a pak první velké celostátní i mezinárodní akce historických vozidel uspořádané za velkého zájmu diváků na různých místech naší země a v Č. Budějovicích zejména, to vše v šedesátých letech minulého století.

Od let sedmdesátých, paralelně s každoročním vrcholem sezony, kterým pro klub je „Křivá“, jak je familiárně místními naše rallye nazývána, se kniha snaží zachytit i značnou část dalších aktivit klubu nebo jeho členů. Proložena je také drobnými portréty několika výrazných členů klubu a poznámkami o pravidelných účastnících rallye a některých jejich strojích.

To všechno najdete v knize Jiřího Vlacha. Samozřejmě pamětníci si užijí více vzpomínání a poznávání osobností a událostí v knize zachycených. Ale i pro mladší ročníky je podívaná na fotografie krásných autíček našich pradědečků a historiky z uplynulých ročníků příjemnou zábavou i poučením.

Kniha bude k dispozici přímo v Kempu Křivonoska při letošní soutěži, nabízí ji také Knihkupectví Olgy Trčkové.

Pokud si chcete najít o veteránské krasojízdě pohyblivé obrázky, hledejte na webu odkaz na dokument Křivonoska, 50 let

KÁVA JE OVOCE

Fragaria Coffee, první pražírna výběrové kávy na jihu Čech, se po 8 letech změnila: „Už to není jen Petr, ale i Kryštof – největší a nejvíc dobrácký barista, kterého jste kdy viděli, se zkušenostmi z Nového Zélandu. Lucka, která na své první kávové cestě projezdila půlku Peru. A partáci z Panamy, Zuzka a Honza.

Všechny je znáte, pokud jste někdy navštívili Café Datel v Českých Budějovicích. Datel = jedna rodina, jeden kmen. Kmen lidí, kterým záleží nejenom na kafi samotném, ale i všech, kdo s ním pracují. A všichni věří, že stejně tak tu společnou atmosféru vnímají i návštěvníci.“

Proto začali novou etapu života a stvořili espresso bar a pražírnu a výcvikové centrum Kmen Coffee Roasters. V Budějovicích, na rohu Lannovy a Chelčického ulice. Všechno je nové. Nové jméno, noví lidé, nový prostor a krásné nové obaly, samozřejmě recyklovatelné. Všechny ilustrace na sáčcích s kávovými zrny vytvořila skvělá Petra Bolková.

Rok a půl úmorné práce, spousta starostí, kolaudace. Teď už se v novém prostoru cítí jako doma. A rádi tady vítají milovníky kávy. Praží kávová zrna, kávu vám servírují a prodají přímo na místě, nebo si voňavé balíčky objednáte na e-shopu. V první kávové laboratoři v jižních Čechách pořádají školení, cuppingy, a praží víc kafe pro všechny! Takhle se skupina mladých

nadšených podnikatelů z pražírny výběrové kávy Kmen Coffee Roasters sama charakterizuje na svém facebooku:

„Na kafi nás nejvíc baví jeho rozmanitost – každá úroda, každé políčko je jiné a chutná jinak. Ať už jsme byli v Panamě nebo Peru, potají jsme na farmách ochutnávali zralé kávové třešně. Tam pak člověku dojde naplno, že kafe je vlastně ovoce. A právě tohle chceme našimi obaly a vůbec vším říct – káva nemá jednu univerzálně správnou chuť, naopak. Na každém sáčku tak najdete právě to ovoce (pravda, někdy to budou třeba oříšky nebo čokoláda), které v dané kávě cítíme nejvíc, kterým je charakteristická. Sladká, šťavnatá a voňavá, pokaždé ale jiná. Nevěříme na absolutní pravdy a ctíme, že každému může chutnat něco jiného. Hledáme udržitelnost kávy, nejen jako suroviny, ale celé cesty, kterou zrničko do šálku urazí, a všech, kteří se na tom podílejí. Naš kávový kmen spojuje lidi, kteří to cítí stejně.“

Jedním z těch, kteří umí s kávou kouzlit, je barista Kryštof Bartoň z Hluboké nad Vltavou, se kterým jsme si povídali. Jak jinak, než nad šálkem kávy... Díky Kryštofovi a jeho přátelům jste už také mohli špičkovou kávu ochutnat na vinobraní na Hluboké. A brzy ji u nás budeme potkávat osobně poblíž zastávky Pod Kostelem. Pokud si budete chtít někdy zlepšit den vynikajícím kávovým zážitkem, můžete se těšit...

Foto: archiv kavárny Kmen Coffee Roasters

Kryštofe, kdy jste začal pít kávu pravidelně?

Asi tak před deseti lety. Je mi 28 a kolem osmnácti jsem už kávu určitě popíjel. Prošel jsem klasickou cestou od rozpustné instantní přes italskou přepraženou až k vynikající výběrové kávě.

A co vás během té cesty inspirovalo?

Asi brigády v gastronomii, kde mě ze všeho nejdřív zajímaly právě kávovary. Když jsem odcestoval do Kanady a první nutností bylo sehnat si co nejdřív práci, zajímal jsem se právě o kavárny, protože už jsem tušil, že tohle bude oblast, které se chci věnovat.

A našel jsem si kavárnu s výběrovou kávou. Od té doby v tom tak plavu...

Zrovna Kanada mi do představy typického kavárenského života moc nesedí.

Je pravda, že se tam žije spíš kávová kvantita než kvalita. Ale ve chvíli, kdy jsem našel tu správnou kavárnu – mě se totiž líbí takový ten uvolněný pohodový styl... začal jsem koukat kavárníkům pod prsty. Nejdřív jsem byl na place, pak u kávovaru. Když jsem se vrátil domů, tak Café Datel byla jasná volba. Prožil jsem v něm 4 roky.

Víte, co mi je na Datlovi moc příjemné? Že přestože styl má mladistvý, s mladým osazenstvem obsluhy, tak se tam k osobám zralejšího věku chovají úplně skvěle. Mile a vstřícně. A vůbec se mezi těmi mladými

lidmi necítíte nepatřičně. Naopak člověk získá pocit, že je velmi vítán. Že tam na něj přímo nedočkavě čekají.

Tak to bylo první, co jsme se učili. Tenhle „výcvik“ jsem tam vedl a nadále v našich kurzech propaguji. Jak se správně chovat k hostům a vůbec lidem okolo. Nedělat rozdíly, ke všem být maximálně vstřícný, a tak to dělat nejen v práci. Všude. Je to podle mě víc jak 51% úspěchu pro podnik, lidé se vrací za námi, za baristy, za tím zážitkem, víc než za produktem.

Café Datel. A co bylo dál?

V Datlovi jsem si prošel zkušeností s výběrovou kávou, ke které jsem přičichl se vším ostatním,

výjimečným a jiným než v klasických kavárnách. Zažil školení Petry Veselé, což je nejznámější a skvělá česká „baristka“. A nabral další zkušenosti třeba v Brně. Dva kluci tam založili „Bar, který neexistuje“ – původně začínali ve stánku na Zelném trhu a dnes vlastní 5 barů a široký gastrokomplex. Takže všechna tahle inspirace nějak zafungovala.

Do Datla jsem nastupoval s tím, že mám ještě nohy toulavý. Chtěl jsem odletět na Zéland. Takže jsem se tam podíval, protože jsem si potřeboval splnit sen z doby, kdy mi bylo 15 let. A bylo to nádherné cestování, překrásný ostrov, spal jsem v autě a objel jsem toho opravdu hodně.

Na Zélandu jsem se uchytil v největší novozélandské pražírně a kavárně, takže další velké kávové zkušenosti. Pražili kávu nejen pro Zéland, ale i Austrálii. Nejméně 200 – 250 míst, 700 – 800 kafí za den, jedna směna plus minus 15 lidí, z toho nejméně sedm běhalo a obsluhovalo, minimálně dva lidi za kávovarem. Byla to fuška.

Jak zvládáme my Češi svoji domácí kávovou kulturu? U nás doma máme meltu, překapávač, kávovar na kapsle a mokka konvičku. Je to správně?

Řekl bych to asi takhle: pokud nám naše káva doma chutná a jsme s ní spokojeni, nemusíme nic měnit. Turek, kapsle, proč ne... Ale když už přičichnete někde jinde a inspirujete se lepší kávou, možná zjistíte, že Jihlavanka už vás tak neoslovuje. Pak stačí nechat se navést v nějaké kavárně s výběrovou kávou. Rádi poradí a vy se krůček po krůčku seznámíte.

Když si doma uděláte svou první dobrou kávu z mokka konvičky, pochopíte rozdíl...

Moje první kroky vedly přes turečky na letních zahrádkách, domácí espresso – ten skvělý pocit, když člověk poprvé máčkne na knoflík svého kávovaru. Pak v té třetí vlně přišlo ochutnávání výběrových káv. K tomu poznávání patří, že si pak člověk kávu zkouší doma připodobnit té, kterou ochutnal někde u profesionálů.

A pak už je na každém, jestli zůstane u silnějšího espressa, nebo jestli mu chutná spíš filtrovaná káva...

Učíme se všichni. Už i my starší si umíme říct o správný druh kávy a trefit se do velikosti hrnečku. A zase u vás mladých se mi líbí praktikování rituálů pití kávy i čajů. Děláte z toho obřad. Co vás k tomu vede?

Myslím, že to je přístup celé dnešní gastronomie. Lidi dorůstají kvalitě a ubírají na kvantitě. Klasický příklad: pivo sice stávalo pár korun – ale bylo nechutné. Dnes stojí podstatně víc – ale je kvalitní. Dnešní moderní pivovary, nehledě na inflaci, prostě vyrábějí dobré pivo. Je třeba zaplatit práci, ošetření surovin, přípravu, nešidit v žádném krůčku technologie. Já osobně si radši dám jedno dobré pivo, které vychutnám, než abych si jich dal levných deset a bylo by mi z nich špatně.

Pokrok v gastronomii vnímáte všude. Technologie a rozbory, už o jídle víme hodně. Kávu už také známe podrobně chemicky, technologicky, dneska se hodně dbá i na rozbor vody, důraz na její čistotu, filtraci, protože voda je složka, které je v kávě nejvíc. A důležitý je mlýnek na kávu... Prostě dnešní přístup znamená, že dbáte na to podstatné, že vám není jedno, co nakonec v hrnku najdete.

Váš společný sen o dokonalosti, který si s kamarády plníte, znamená, že provozujete pražírnu a caffè bar, prodáváte kávu, školíte baristy, účastníte se soutěží. A jste kavárna s výběrovou kávou, kterou hosté oceňují. Kdy jste pochopili, že jste v oboru dobří a schopní předávat zkušenosti dál?

Fungujeme jako pražírna – to znamená, že pražíme kávová zrna z vybraných zemí a prodáváme je pod naší značkou Kmen Coffee Roasters. Jsme KMEN a tak se i prezentujeme, fungujeme jako skupina lidí se stejným cílem. Protože podnikání v tomto oboru není levné, dali jsme se dohromady. Vybavení přístroji a další nutné věci jsou hodně drahé, museli jsme se na ně složit. Vepředu v našem podniku máme espresso bar, o tři schody nahoru pak cuppingovou místnost, což je vlastně místnost určená k ochutnávání kávy, výcvikovou místnost a samotnou pražírnu. Úplně vzadu pak je výroba dortů pro Datla.

Podotýkám, že jsme výběrová pražírna, takže káva, kterou kupujeme, musí splňovat určitá kritéria. Je to hodně podmínek, které musí výběrová káva splnit. Nakupujeme od farmářů, kterým hodnotící skupina znalců vytestuje zrna z jejich farmy. A my pak nakoupíme a upražíme kvalitní kávu.

Už jsme toho s kávou zažili tolik, že můžeme předávat zkušenosti dál. Včetně účasti na soutěžích baristů. Už jsem nachutnal stovky odrůd, vzorků a různého zpracování kávy. Kávu určitě z desítek zemí a desítek zpracování...

Proto školíme baristy. Chtějí se zlepšit, je to jejich vnitřní potřeba. Školení je naučí jak „nastavit“ správné espresso, jak se starat o kávovar a mlýnek... Stejná káva může během dne změnit chuť několikrát. Pořád musíte dohlížet a mít správně nastavený kávovar, mletí, teplotu...

Zatím děláme školení pro podniky, které odebírají naši kávu ale už připravuji školení i pro veřejnost. Ještě než jsme otevřeli novou pražírnu a espresso bar, kávu z naší pražírny odebíraly podniky z našeho okolí, ale i z republiky. Café Datel, MLSNÁ KOZA – kavárna z lásky ke kávě, restaurace Klika, Drunken Coffee, Kavárnička Hella. Kamarádi z budějovického pánského požitkářského klubu, říkají si Dýmkařův koutek. Popíjejí dobrý alkohol, pijí dobrou (naši) kávu a kouří dýmku. Dodáváme pro lezeckou stěnu Lannovka. Kávu od nás bere karlínská Eska v Praze, dobrý podnik šéfkuchaře Martina Štangla – nově oceněná michelinská restaurace... A další kavárníci.

Ještě ta Hluboká nám chybí. Snad na ni také dojde...

My neznalí tušíme něco málo o robustě a arabice... Jakou kávu preferujete vy?

Pro nás je to vždycky jasná volba – výběrová 100 % arabica. Jednodruhá – dáváme přednost odběru z jedné země a jedné oblasti. Vybíráme si přesnou varieties odrůdu, kterou hledáme, ale rozhodně to nebude robusta. Díky celému tomu procesu víme nejen, kde je přesně ta káva pěstována, ale známe jméno farmáře a kontakty na něj, víme, jakým způsobem pěstuje a zpracovává kávu, víme první poslední o tom, co se na místě farmy dělo, přesné datum, kdy kávu sbírali a zpracovali. Výběrová káva se sbírá ručně, protože plody kávové „třešně“ se nesmí porušit. Je to docela titěrná práce, „kafe“ je ovoce. V plodu kávovníku jsou jen dvě zrnka a ty je potřeba uchránit před nešetrným sběrem.

Chcete říct, že jste s farmáři z druhého konce světa v přímém kontaktu?

Ta komunita funguje hodně na osobních vztazích. Je to tak, že ty lidi známe, víme, odkud jsou, z jaké země, z jaké oblasti, například v jaké nadmořské výšce se jejich káva pěstuje. Většina obchodů ale funguje přes exportéry, kteří nakoupí a dodají dál. Už ale existuje i možnost, že se spojíte přímo s farmářem, můžete si předplatit nákup, například celou jeho příští úrodu kávy. Předem si dohodnete spolupráci, farmář za váš finanční obnos může nakoupit potřebné vybavení a vy mu tak pomůžete k rozvoji jeho farmy. Řetězec nákupu a prodeje se tak dostane do férových podmínek, a vzájemná komunikace je pak přímá na základě osobních kontaktů. Má to smysl, funguje to a pomáhá.

Zrovna jsme navázali kontakt s farmářkou z Kolumbie, Anna Gloria Nunez. Bezvadná paní, která nám vyjde vstříc, s tím, jak pro nás kávu zpracuje, my si od ní na oplátku vezmeme velký podíl její produkce a snad jí pojedeme navštívit. A chtěli bychom jí ukázat i Českou republiku. Má sen se alespoň jednou podívat do Prahy. Lepší pocit ze spolupráce být snad ani nemůže. Je to jako když nakupujete česnek a brambory od farmáře, kterého znáte.

Trochu mi tenhle přístup ke kávě připomíná vinaře a ochutnávku vína...

Také to připodobňuju k vinařským procesům. Cupping je výraz pro degustaci kávy. Určuje se kvalita a odlišnosti na základě chuti a vůně. Degustace kávy se dá popsat mnoha způsoby, máte na výběr z chutí odrůd, které jsou také ovoněné příchutěmi místní přírody. Ta paleta chutí je tam cítit. V tom si je charakteristika vína a kávy hodně podobná.

Cupping označuje hrníček, takže ochutnávka káv znamená ochutnat hodně hrníčků?

Je to samozřejmě důležité. Kávy jsou degustovány mnohokrát. V průběhu sklizně, před zpracováním a po zpracování ještě na farmě. Potom v průběhu

sušení a před exportem. Po dovozu do přístavu, pak při výběru káv pražírny...

Profesionální cupping se vlastně podobá přípravě „českého turka“. Při degustaci je totiž potřeba mít všude stejné podmínky, aby výsledná chuť byla totožná, ať jste kdekoliv. Potřebujete k tomu kávu mletou na středně hrubo, filtrovanou vodu (ideálně 95°C nebo asi půl minuty od varu), šálek a lžici na cupping. Ke kávě se čichá, nejdřív jen k pomleté, pak zalité vodou, po chvíli je potřeba kávu promíchat. Ochutnávat tehdy, kdy už si nespálíte jazyk. To by se vám pak špatně degustovalo.

Počet milovníků vína asi ubývat nebude, ale počet milovníků dobré kávy zřejmě přibývá.

Určitě, to už se děje. Třeba moje maminka dnes taky raději sáhne po výběrové kávě. Když jednou ochutnáte, někam se posunete, pak už moc dobře nejde se vracet zpátky. Na druhou stranu si můžete rozdělit den tak, že jiné kafe si děláte k snídani, když si ho naředíte mlékem a přidáte cukr – a běžíte do práce, a jiné při určitém rozpoložení, kdy ho vypijete jako obřad a vychutnáte do všech detailů.

Je káva zdravá? Udržuje nás pití kávy v určitém módu?

Myslím, že ano. Káva, kterou pijeme dnes, je jiná, než jsme byli zvyklí pít v minulých časech. Moji rodiče, když pili svoji odpolední kávu, klasického turka, pili kávu z robusty, která má 2 x vyšší obsah kofeinu než káva, kterou pijeme dneska my. Bralo se to tak, že nás káva nějak nabudí, o obsah hrnku zas tolik nešlo. Dnešní kávový zvyk je víc o vychutnání dobré kávy a třeba společného prožitku s někým dalším. To dřív tak úplně nebylo a dnes to tak je, a to je správně.

Někteří kafaři jsou znalci, brojí proti mléku a cukru v kávě, jiní nejsou tak militantní. Co pijí vaši hosté?

V Čechách vede cappuccino, tak to bylo a zřejmě vždycky bude. Moje klasická objednávka, kdykoli přijdu do kavárny, kde mají výběrovou kávu: dám si espresso, cappuccino a menší šálek filtrované kávy. Espresso, neboli esko, proto, abych ochutnal, jakou kávu tam mají a jak chutná. Cappuccino, protože ho pije většina, tak abych ho poznal právě v tom podniku.

Jste Hlubočák. Jak je na tom s nabídkou kvalitní kávy Hluboká?

Mám interní informace, že se na Hluboké chystá otevřít kavárnička s výběrovou kávou. Na což se těším a kamarádovi moc fandím. Kavárna bude v nově vznikající maringotce vedle zastávky pod kostelem!

Každopádně na Hluboké na kafe skoro nechodím, upřímně – večer jsem ho už přepítý z našeho vlastního podniku. Pokud mluvím sám za sebe, já už chodím opravdu jen do kaváren, kde podávají kávu výběrovou. Pokud náhodou

jsem jinde, v nějaké restauraci, dám si radši colu, protože vím, že to pro mě bude lepší, než kdybych si tam dal kávu.

To už je profesionální deformace, radši nic, než káva, co by mně nepotěšila.

Řetězec cesty dobré kávy tedy prochází od pěstitele, dovozu, pražení, kvality kávovaru a baristy, přes milého číšníka až ke konzumentovi. Zajímá se konzument o to, co pije?

Na nejčastější otázku, jakou vaří kávu, musí umět v kavárně každý odpovědět. Tak jako pekař musí vědět, jakou používá mouku, vinař, jakou pěstuje odrůdu vína, a restaurátér, jaké pivo má na čepu.

Kávu nesmí na cestě od producenta, přes dovoz a pražírnu až po baristu nikdo zmrzačit.

První soutěžní zkušenost na akci Barista roku 2022 máte, Kryštofe, za sebou. Konkurence byla značná, takže úplné finále nevyšlo, ale i tak můžete být hrdý! Krásný výkon ve skvělém čase. Do další soutěže ve finále Coffee in Good Spirits zamířil i váš kolega z Café Datel. Vaši soutěžní kávu s chutí malin a medvídků Haribo oceňuje mnoho vašich zákazníků, kteří vás mimochodem prý podporovali v soutěži tak, že jste z toho byli úplně dojatí. Jaké jsou další sny a plány do budoucnosti?

Příští rok bych soutěž baristů v Praze rád znovu absolvoval. S lepším výsledkem než letos. Pravidla jsou přísná. Sedmičlenná porota má 4 senzorické porotce, kteří ochutnávají drinky. Dva techničtí porotci baristům koukají pod ruce. A hlavní porotce zaštiťuje celou prezentaci. Soutěžící barista si vybere svoji kávu se kterou soutěží, a během 15 minut musí připravit 12 drinků. Prezentuje se v angličtině, koncept zahrnuje 4 espresso, 4 mléčné nápoje a 4 nealko nápoje. Kávové drinky jsou hodně specifické. Je to zajímavé, soutěžení mě baví.

Proto bychom i v tomto ohledu chtěli náš prostor v Budějovicích nakopnout nějakými akcemi. Mezi soutěžemi jsou i republikové poháry pražírén. Dostanete určitý druh kávy a pak se porovnává, v jaké kvalitě ho kdo upražil. Nebo „slepý“ cupping – ochutnávání různých káv. Spousta baristických soutěží, které jsou zajímavé pro soutěžící i přihlížející.

Soutěže baristů patří k trendu spíše mladých baristů?

Není to tak. Světové soutěže vyhrávají muži nebo ženy kolem čtyřicítky věku. Občas někdo v mém věku, kolem těch 30 let, občas i starší baristé, ti mají přece jen víc výhod, jsou klidnější, uvolněnější, mají zkušenosti. Nás „začátečníky“ dokáže třeba někdy pěkně odpravit.

Váš podnik jako společenství.

Kávový kmen, dvojsmyslný výraz. Nejen jako rostlina kávovníku, ale jako spojení přátel do týmu s jedním cílem. Cítíme se společně dobře, jsme takový uvolněný kolektiv, hodně nás to spolu

baví. Na začátku byl Petr, a teď už i Honza, Lucka, Zuzka a já, plus ještě dva externí členové. Je nás víc, protože vybavit kavárnu, nakoupit drahou technologii pražírny, utáhnout provoz a začínat obzvlášť v době kovidu, to bylo velmi, velmi náročné.

Otevřeli jsme loni v prosinci, takže jsme opravdu čerstvý podnik. Rekonstrukce prostor trvala přes rok, a při přestavbě jsme sáhli našemu prostoru opravdu až na kost. Nové rozvody, bar, vnitřní vybavení... moc se nám tady líbí, má to atmosféru, kterou jsme chtěli. Než se vyrobí pražička, trvá to půl roku, než přijdou všechny technologie, musíte si na ně počkat... Baristování a pražení, když se mu opravdu věnujete srdcem, vás přivede k pocitu, že děláte dobré řemeslo – a proto už je komunita baristů ve světě hodně rozšířená.

Chodí k vám stálí klienti?

Ano, máme už oblíbené lidi, kteří si přicházejí pro kávu, odnesou si ji domů umletou nebo si ji melou sami doma. Nebo chodí na šálek kávy, i ten si mohou vzít s sebou. Balení kávy si jako dárek bere hodně lidí, protože káva v našich sáčcích vypadá úžasně díky ilustracím od naší kamarádky Petry.

Jak se vám líbí na rohu Lannovy a Chelčického ulice? Myslím, že to místo má v Budějovicích velký potenciál. Za kovidu bohužel usnulo více lokalit, ale Lannovka je přímá spojka od nádraží do centra města... Chodí tudy hodně lidí. Třeba se zase probudí do dob své bývalé slávy...

Nám by se moc líbilo, kdyby se poblíž otevřel ještě nějaký s námi souznící podnik. Za rohem mají Lukáš a Vendula skvělý podnik s nádechem staré dobré Anglie, Born in London. Naproti máme další kamarády v indické restauraci. Oni se nám smějí, že je pronásledujeme. Protože Café Datel je pod Indickou restaurací v Piaristické ulici, my jsme tady na Lannovce naproti, tak asi budeme muset expandovat ještě do Jindřichova Hradce, kde mají další pobočku. Vařit umí výborně, jsou nejlepší v republice, sbírají různá ocenění. My si od nich bereme obědy a oni k nám chodí na kafe.

Hodně si slibujeme od nově opraveného vlakového nádraží. Od března také ve městě běží akce KulTurista, starají se o kandidaturu Budějovic na Evropské hlavní město kultury v roce 2028 a ve městě díky tomu teď začínají probíhat různé kulturní akce. To by mohlo Budějovice oživit, rozšířit povědomí o různých částech města. Pracují na tom také naši kamarádi, takže se těšíme i na prezentaci Lannovky.

Pravda je, když u nás sedíte a rozhlédnete se kolem sebe, tak je tady moc hezké prostranství. Otevřený prostor, málo aut, parčík, všechno přehledné. Doufáme, že budeme i pro výletníky prvním záchytným bodem, okolo kterého procházejí do centra, a dají si tady první ranní kafe ve městě.

Fotografie: archiv kavárny Kmen Coffee Roasters

KDYŽ O FARMÁŘI A KÁVĚ VÍTE VŠECHNO DO DETAILU...

Bylo ho celkem 207 kg a svedli jsme těžký souboj, nakonec se nám podařilo alespoň jeden pytel koupit. Na cuppingu dostalo 89 bodů ze 100, je to naše nejdražší kafe v historii.

Vypěstovala ho Blanca Rosa Melgar se svým manželem Arturem v Corquinu u hranic s Guatemalou. Jejich farma má pouze 6 hektarů, pracují v plně ekologickém režimu bez chemikálií. Mezi kávou pěstují banány, limetky, guavu a mají také včely. Tohle vše jim pomáhá udržovat na jejich farmě správné prostředí.

Před dvěma lety se rozhodli, že budou experimentovat se zpracováním kávy, a to byla skvělá volba. My jsme zatím neměli tu čest s tak výraznou kávou. Fermentovala v tanku bez přístupu vzduchu 90 hodin a následně byla 25 dní sušena a každou!! hodinu otáčena. Letošní sklizeň v Hondurasu nebyla lehká, vydatně přšelo a chybělo hodně sběračů, tudíž spousta kávy zůstala pod stromy.

Blanca a její celá rodina udělala obří práci a my máme opravdu čirou radost vám představit tohle funky a bláznivé kafe – chutnající jako granátové jablíčko, marakujová marmeláda, kombucha a kakao...

Až ho ochutnáte, jeden balíček vám stačit nebude...

Další novinkou je naše oblíbená káva z Keni. Tentokrát jsme si vybrali a následně koupili lot z továrny Mahiga. Nákup kávy z Keni není zcela jednoduchý a bohužel také ne zcela transparentní (snad dočasně). V Keni totiž funguje nákup kávy přes místní burzu (ano, jako v minulosti v Etiopii) a po rozdělení ceny mezi všechny překupníky, zbývá málo pro farmáře. Náš milovaný @falconcoffees se s tím snaží něco dělat a my mu držíme palce, ať už se v příští sezoně povede zase o něco lépe...

CO O KÁVĚ MOŽNÁ NEVÍTE, I KDYŽ JI PIJETE KAŽDÝ DEN

Co je výběrová káva?

Mezi obyčejnou, tzv. komoditní kávou a výběrovou, je podobný rozdíl jako mezi krabicovým vínem a jakostním odrudovým. Pokud si chcete kromě dodání energie svůj šálek náležitě vychutnat, sáhněte po výběrové kávě.

Čím se liší od komoditní?

Komoditní káva je pražená ze směsi různých zrn z různých oblastí a také různé kvality. Není

tedy známo, odkud přesně pochází, není ani známo jakou měla zrna kvalitu. Komoditní káva se většinou praží tmavě. Tím se event. mohou zakrýt vzhledové, chuťové nebo kvalitativní defekty kávových zrn. Zatímco u kávy výběrové jde o zrna nejvyšší kvality. Kde rostla, na jaké půdě, v jakém klimatu, se vždy dozvíte, protože na etiketě bude uvedena země a oblast, někdy i jméno plantáže, odkud káva pochází.

Jedinečnost výběrové kávy tkví i v tom,

že je značná pozornost věnována celému procesu. Od pečlivého pěstování až po finální zpracování, tedy pražení. S touto kávou je zacházeno jako v rukavičkách. Právě díky tomu má pak výsledný šálek horkého nápoje jedinečnou chuť a aroma. Dle odrůdy, doby sklizně i způsobu pražení můžete ve výběrové kávě pocítit například chuť oříšků, švestek nebo čokolády a ve vůni rozpoznat třeba květy růží nebo fialek.

KÁVOVNÍK ARABSKÝ – ARABICA

Arabiku můžeme nalézt na místech s vyšší teplotou a stálejším klimatem, ve Střední a Jižní Americe, ale i v Africe. Arabika ale roste například i v Austrálii. Arabica tvoří asi 75% celosvětové produkce kávy. Pro svoji lahodnou chuť je velmi vyhledávanou komoditou. Obsahuje zhruba 2–3× méně kofeinu než robusta a její chuť je často popisována jako kyselá s bohatší chutí, ve které je možné cítit ovoce, čokoládu a květiny.

Cibetková káva – tato káva pochází z Indonésie, kde se jí říká Kopi Luwak. Jedná se o jednu z nejdražších káv na světě - 1 kg se pohybuje zhruba okolo 1000 amerických dolarů. To nejzvláštnější na této kávě ale je to, že prošla zažívacím traktem malých šelem, cibetek. Ty jedí celé plody kávovníku a vyloučí kávová zrna, která díky enzymům v jejich žaludku získají jemnější chuť.

Zelená káva – tak trochu kontroverzní téma. Je to káva, která neprošla pražením, neztratila tedy některé důležité látky. Navíc údajně pomáhá hubnout. Mnoho výrobců ale pod stejným názvem prodává nikoli opravdovou kávu. Proto se reakce na její účinky různí. Její účinnost prokáže čas a kompetentní vědecké studie.

Cold Brew – ideální káva pro osvěžení během letních měsíců. Vzniká zalitím čerstvě namletých kávových zrn vodou o pokojové teplotě. Louhování probíhá zhruba 24 hodin a výsledný koncentrát je příliš silný pro konzumaci. Proto se podává ve sklenici s velkým množstvím ledu, který naředí silný kávový roztok.

PROČ JE ŠŤASTNÝ DAVID ŠŤASTNÝ?

Foto: archiv Davida Šťastného

Starostou TJ Sokol Hluboká je už po tři roky David Šťastný, obklopen mladým týmem výboru i trenérů jednotlivých oddílů. Úspěšný sportovec, podnikatel, komunální politik. Nicméně stále působí dojmem „kluka od vedle“, sportovce, co dá do hry všechno, působí civilně a kamarádsky, se sympatickým odhodláním, že co se slíbí, to se také splní. Výjimečné úspěchy hlubockého baseballu, popularita sportovního areálu, vzkvétající tělovýchovná jednota Sokol, a další aktivity jsou úspěšné díky koncepci a společnému směřování a podpoře mladých lidí v jeho blízkosti...

Je pravda, že letos tak trochu bilancuješ?

Letos je mi 40 let, a 20 let jsem předsedou baseballového klubu. Zdá se mi, že to rychle uteklo. Když jsem se jako náctiletý kluk, s partou podobných nadšenců, začal věnovat baseballu, okolí nás považovalo za exoty. Vlastně z ničeho jsme vybudovali dnešní Areál. Dnes má hodnotu kolem 80 milionů, vlastní ho baseballový klub. Stále v něm působí aktivní zakladatelé klubu. Dělá mi radost, že za jeho systematickým rozvojem stojí pořád stejná parta. Všichni jsme začínali na Podskalské louce s rukavicí a pálkou, kterou

nám sehnal v Americe Greg Edwards, tehdejší ředitel hlubocké mezinárodní školy, z druhé ruky. Díky němu jsme objevili sport, který nebyl v Česku moc známý, zůstali mu věrní, dodnes ho hrajeme a přivedli jsme k němu spoustu mladých lidí.

Podařilo se vám vybudovat něco, co nikdo nečekal. Areál a baseball slaví úspěchy, a dáváte o sobě vědět dál než jen na Hlubocku...

Myslím, že se mi jen vyplatilo jít si za svým snem a měnit vize ve skutečnost. Nebyla a není to jednoduchá cesta. Zejména v souvislosti s investicemi do atrakcí v Areálu přímo nesouvisějících s baseballem. Hráči na mně tlačili: proč nedáváš peníze jen do baseballového hřiště? Proč chceš něco dalšího stavět v bažině? Jenže já si stál za koncepcí umožňující vícezdrojové financování klubu. Běhat jenom po sponzorech a prosit o peníze, to nejde napořád. A ukázalo se to jako správná věc. Naposled Areál dotoval naši extraligu 800 000 korunami.

Co jsme vydělali, co nám dali partneři, jsme hned vraceli zpátky do Areálu a vylepšovali krok za krokem.

Areál je také skvělým absorpčním okolím pro potenciální členy klubu. Děti sem třeba s rodiči zavítají kvůli lanovému parku nebo minigolfu a nakonec se dívají, jak hrajeme a chtějí to také vyzkoušet. A dnes už se nám k baseballu vrací do trenérských pozic kluci, které jsme vychovávali od malička. Mnozí z nich mají za sebou i kariéru v zahraničí, ale dneska preferují prožívat extraligu s námi doma.

Je to tak, přilákali jste i maminky a tatínky...

Přesně tak, ve sportovním areálu jsme zabavili maminky a tatínky, nabídka aktivit je široká, anebo se dá jen relaxovat poblíž koktejlu baru, dát si oběd. Děti pobíhají z atrakce na atrakci a všichni jsou spokojení. Stává se často, že do areálu přijedou lidi s dětmi jen na jeden den, třeba až z Prahy, nepřespávají na Hluboké, ale užijí si den s dětmi a vyřadí se tady. Stojí jim to za to. Stačí se podívat na web, jak širokou nabídku aktivit máme, pro každý věk a pro různé zájmy.

A to všechno pod křídly Sokola.

Naši baseballisté jsou hrdí na to, že jsou „pod křídly“ Sokola. Stejně jako jeho ostatní oddíly netoužíme po autonomii. Všichni si uvědomujeme, že sjednocením navazujeme na tradici hlubockého Sokola, protože v jednotě je síla.

V porovnání s celorepublikovým Sokolem

se hluboká organizace opravdu od základu zmodernizovala.

Nejsme uzavřenou rezervací jen pro naše oddíly. Jsme otevření i projektům pro veřejnost. A hodláme v tom pokračovat. Nejen v rámci Areálu, ale aktuálně jsme realizovali další projekty. Udělali jsme nově pěší stezku od Areálu do Bavorovic. Teď chystáme nové sportoviště na Hůrce. Bude to víceúčelové hřiště – stolní tenis, workoutové hřiště, prostě možnost zdravého pohybu celé rodiny. Pohyb pro seniory, strečingový a posilovací prostor pro běžce. Nezapomněli jsme ani na pejskaře, v plánu je výstavba psiho hřiště. Aktivní relax pro všechny.

Snažíme se také o údržbu a rozvoj již dříve vybudovaných parků, stezek, sportovních i relaxačních prvků. Opět zlepšujeme a opravujeme pěší stezku v Zámostí. Vysazujeme stromy, nedávno otevřená cyklostezka do Munic přišla místním cyklistům vhod. To jsou všechno záležitosti, které přispívají k příjemnému životu ve městě.

Kdo ve vedení Sokola přichází s vizemi a nápady?

S něčím přicházím já, ale je nás víc, kdo má nápady nebo se inspiruje někde jinde a přeneseme myšlenku i k nám. Hanka Machartová má na starosti finance, členskou základnu. Zdeněk Palivec revize. Jana Divišová oddíly. Zdeňka Pirglová zase organizaci plesů, tradiční sokolské běhy. Každý dělá to, v čem se dobře orientuje, asi jsme funkce rozdělili podle přirozeného výběru. Držím se zásady, že je dobré se obklopit lidmi, kteří jsou schopnější než já, usmívá se David Šťastný. Tím pádem nejsem nenahraditelný a věci se řeší na různých úrovních. Oddíly se dokážou samy vypořádat se svými záležitostmi. Každý oddíl ví, s kolika penězi bude v roce hospodařit a podle toho se zařídí a plánuje.

Já se snažím shánět peníze na provoz, na rekonstrukci Sokolovny, kterou se nám podařilo za poslední tři roky dotáhnout do úspěšného finále. Vzniklo v ní i pěkné mateřské centrum. Snažili jsme se ušetřit a osobně mne moc mile překvapilo, že se Sokolové obětavě zúčastňovali pracovních brigád, což je v dnešní době vzácné.

Je něco, co se nedaří?

Deprimuje nás vandalismus na veřejných prostranstvích. Trpí jím prvky na pěší stezce, ve sportovním areálu, u Bavorovic. Gril na venkovní opékání při procházce pěší stezkou u Vltavy hodili vandalové do řeky. Ani betonová lavička u Bavorovic neobstála, někomu stálo za to ji rozbít, odtáhnout do křoví. Štve nás to, stojí to další peníze, čas a práci našich lidí. Nekonečný příběh a boj s lidskou blbostí, těžko ty emoce pochopit. Někdo se prostě realizuje jenom tím, že ničí, co

slouží k radosti ostatních. S městskou policií instalujeme fotopasti a líčíme na vandaly. Pak koukáme, jak těžko identifikovatelná partička výrostků v noci skáče na střeše dětského přístřešku a ničí jej.

O údržbu všech venkovních hřišť a stezek se staráme sami. V zázemí Areálu máme technický park s několika typy sekaček. Práce nám přibývá. V Areálu působí už tři správci. Vysíláme je i do zmíněných vzdálenějších sportovišť a lokalit. Areál nám jednak vydělává na tyto zaměstnance peníze, financujeme díky němu správu Areálu i dalších sportovišť a můžeme také zároveň podpořit fungování baseballového klubu.

Co nového přinese letní sezona?

Areál letos opět nabízí plno novinek. Před 18 lety jsme začínali skromně. Tím, jak se rozšířil, nám v zázemí nestačí kapacita WC. V nejbližších dnech otevřeme potřebné nové veřejné záchody, 5 pro ženy, 2 pro muže, také pro invalidy, včetně sprch. Protože máme workoutové hřiště a další sportoviště, kde se člověk zapotí, bude to příjemná příležitost sprchy využít.

Rozšíříme také koktejl bar, a poblíž na svahu vznikne nová relaxační zóna. Nová dubová alej, asi 18 stromů, další javory, motýlí louka a 15 lehátek k opalování a relaxaci. V rámci relax zóny budou návštěvními moci využívat k piknikům dva nové grily s ohništěm uprostřed. Taková pohoda. A můžete chodit naboso mezi kytkami... připravili jsme i pocitový chodníček.

Třešničkou na dortu vloni zrekonstruovaného baseballového hřiště je nedávno instalované noční osvětlení. Bez něj bychom nemohli pokračovat v extraligových zápasech. Navíc letos poslouží v rámci prestižního mistrovství Evropy. Dále se zde utká Výběr extraligy s českou reprezentací. Zároveň se na Hluboké odehraje největší mládežnický turnaj do 15 let, 24 týmů, z toho 12 z celého světa. Pro sezónu také rozšíříme nabídku naší půjčovny rekreačního sportovního vybavení, zase přibude nějaká lodička a další sportovní vybavení...

Myslíš, že tahle sezona bude bezstarostnější, že už je kovid pryč?

Pravda je, že nás se jako letní venkovní scény kovidový problém tolik netýkal. Loni i předloni byl areál plný lidí kovid nekovid. Doba se mění, snažíme se odhadnout a podpořit nové trendy. Lidé se naučili víc pracovat z domova, tak je chceme povzbudit, aby chodili pracovat z našeho Areálu, to je i jedna naše další vize. Proč nevyjít z domova ven do přírody i s počítačem, u nás je wifi k dispozici. A práci můžete zkombinovat s protažením na hřišti. Odpočívat u řeky, vykoupat se.

Myslíte na aktivní i rekreační sportovce, máme s dětmi, seniory, pejskaře... to je docela komplexní přístup. Zapomněli jste na někoho?

Je to vždycky také o lidech, aby si sami řekli, co jim chybí. Každý dobrý nápad, který dají vědět radnici nebo nám, se snažíme realizovat. Loni třeba přišly nějaké slečny s nápadem vysadit ovocný sad. Tak jsme to udělali – jabloně, třešně. Jezdíme na něm sekat trávu, se sousedy poblíž jsme domluvili, aby stromy zalili, pokud budou velká horka.

Je dobře, že za ta léta neztrácíte energii.

Hlavně nás to baví. Jsem Hlubochač a mám z toho, jak se město rozvíjí, radost. Prostředí, ve kterém žijeme, si tvoříme sami pro sebe, je to naše město. Město má společnou koncepci už dlouhá léta. Když sleduju ostatní obce, tak vím, že to není obvyklé. U nás se nedělají projekty do šuplíku, když se něco vymyslí, všichni se snaží myšlenku co nejdřív realizovat.

My jako rodina docela dost cestujeme, ale stejně se vždycky domů na Hlubokou těším. Je tady dobře. A právě rodině bych chtěl poděkovat za veškerou podporu a pomoc, díky které to všechno mohu dělat.

Jak se vychová úspěšný sportovní tým?

V minulosti jsme naráželi na strop úspěšnosti tým, že nám odcházeli dobří hráči do týmů hrajících extraligu. Historický úspěch v extralize pro nás znamenal loňský zisk 4. místa. Chtěli jsme se umístit do šestého v pořadí, takže to se nám podařilo. V Jihočeském kraji se za minulý rok vyšplhal baseball na třetí místo v úspěšnosti za extraligovým volejbalem a fotbalem.

Baseball nás stojí 5 milionů ročně, z toho 3 miliony potřebujeme na vstup do extraligy, kam jsme se probojovali, další finance směřují na trenéry, rozhodčí a mládež. Naše dobré hráče jsme si stáhli zpátky. Jedním z nich byl například Martin Mužík, ještě jednoho nadhazovače jsme koupili a snažíme se nasazovat naše mladé hráče a vybudovat tým, který se chytá příležitosti.

Extraliga pro nás udělala ještě jednu podstatnou věc, a to že přinesla ohromnou motivaci hráčům, hlavně těm našim mladým místním klukům. Spouštíme baseballové Akademie, za kterými naši hráči dřív museli jezdit do Prahy. Máme už hodně kvalitní trenéry, a máme jich mezi 20 až 30. Jsou hlubochťi, budějovičtí i vzdálenější, snažíme se je vzdělávat, aby byli vyškolení v těch správných třídách. Je to samozřejmě pro nás náročnější. Navíc máme 4 hřiště, která jsou trvale plná. Na současné úrovni bychom dokázali využít 12 hřišť, už není kde trénovat. Právě proto jsou pro nás třeba tak důležitá ta světla, abychom mohli natáhnout čas určený k tréninkům i větším akcím.

Myslíš, že „baseball“ přestalo být to neznámé americké slovíčko? Že už je to náš český sport, kterému místní rozumí?

U nás to tak už určitě je. Na Hluboké je baseball možná nejúspěšnější sport v její sportovní historii. Tým hraje extraligu, v médiích je rozhodně často k vidění, děláme živé přenosy, dáváme o sobě vědět na sociálních sítích, prostě dosah máme široký. Chceme to oslavit, jednáme i s Gregem Edwardse, zakladatelem našeho baseballu, jestli za námi přijede, doufáme. I když je pořád hodně činný, má nějaké projekty v Mexiku.

Přináší ti to všechno uspokojení? Politik, sportovec, podnikatel?

Jako politik funguju stejně jako šéf Sokola a baseballu – tedy vizionářsky a zároveň

pragmaticky. Program, který si vytýčím v podnikání, politice i sportu se snažím plnit, rád odškrtnám položky, splněno. Představa, že si uděláš plán, po volbách ho strčíš do šuplíku, a oprášíš ho až před dalším volebním obdobím, se mě opravdu netýká.

Uvědomuji si, že mám štěstí v tom, že se většinou zabývám věcmi, které mne baví a naplňují. Jako každému mi přináší uspokojení z podařeného díla. Politiku spojuje se sportem i s podnikáním různá míra rizika neodhadnutelných dopadů rozhodování. Pokud občas zariskujeme, a ono to vyjde, je to ještě cennější. Jako v době kovidu, vyplatilo se lákat na finanční podporu lidi, kteří se na Hluboké v létě ubytovali.

Podpora Hlubockým je trvalá, místní

mají v areálu 50 % slevu. Město podporuje občany různě, hodně se toho místním vrací. Lidí přibývá, bude se rozšiřovat škola, roste infrastruktura.

Pokud se povede zastřešit zimní stadion, budeme zase mít v republice prim. Nedávno otevřená sportovní hala je další úspěch. Město není zadlužené, roste, rozpočet vyrovnaný. Hluboká je jedno z nejzelenějších měst. Možná je drahé získat na Hluboké bydlení, ale pak už užíváš samé benefity.

A to jsme dosud mluvili jen o Areálu, baseballu a oddílech Sokola. Destinaci Českokubějovicko – Hlubocko prosperuje, naše hlubocké Infocentrum všechno propojuje.

TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL HLUBOKÁ NAD VLTAVOU PODSKALÍ 394, HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

Výbor

br. David Šťastný, starosta
ses. Zdeňka Pirglová, místostarostka
br. Zdeněk Palivec, jednatel
ses. Hana Machartová, hospodářka
ses. Jitka Hubingerová, náčelnice
br. Radek Drmota, náčelník
ses. Jitka Moulisová, předsedkyně odboru sportu
ses. Jana Divišová, člen výboru

br. Karel Šachl, člen výboru
Kontrolní komise
Jana Mincu
Martin Dvořák, předseda kontrolní komise
Lucie Jozová, člen KK

Trenéři

David Liskovec, Hlavní trenér Kadetky
Ondřej Konvalinka, Baseball & Softball
Zdeňka Pirglová, Plážový volejbal
Zdeněk Palivec, Stolní tenis
Tereza Staňková, Mateřské centrum
Jana Divišová, Kondiční cvičení a Bosu Core,
Všeestranné cvičení pro děti
Jitka Moulisová, Zdravý pohyb
Karek Šachl, Basketbal

Jitka Hubingerová, FiLi aerobic
Radek Mincu, Lezení pro malé děti
Jana Knopová, Lektor jógy

oddíly

baseball a softball
plážový volejbal
stolní tenis
basketball
aerobic, rytmika, tanec
kondiční cvičení a BOSU CORE
zdravý pohyb
všeestranné cvičení pro děti 3 - 6 let
lezení pro malé děti

KVĚTEN 2022

PANORAMA
KULTURNÍ CENTRUM

KC Panorama bude do odvolání poskytovat ukrajinským maminkám a dětem bezplatný vstup na všechna filmová a kulturní představení.

PROMÍTÁME

začátek vždy v 19.00 hodin, cena 150 Kč

6.5.
pátek

DOCTOR STRANGE V MNOHOVĚSMÍRNÉM ŠÍLENSTVÍ

Ve snímku „Doctor Strange v mnohověsmírném šílenství“ filmový svět studia Marvel otvírá brány do paralelních světů a dává do nich nahlédnout jako nikdy předtím. Vydejte se do neznáma s Doctorem Strangem, který za pomoci starých známých a nových spojenců vstupuje do šílených a nebezpečných paralelních světů mnohověsmíru, aby se utkal se záhadným soupeřem.

akční/mysteriózní (USA), 127 minut **D**

7.5.
sobota

LÁSKA HORY PŘENÁŠÍ

Nevěště Alex se před očima hroutí její vysněný den, protože po pánské jízdě předešlé noci je nezvestný ženich. V patách má neurotickou matku, přespříliš aktivního otčima a bohémského otce. Celý bláznivý den vypráví komedie „Láska hory přenáší“ třikrát a vždy jinými očima.

komedie (ČR/SR), 90 minut **D**

12.5.
čtvrtek

POSLEDNÍ ZÁVOD

Drama vypráví příběh Bohumila Hanče, který tragicky zahynul spolu s Václavem Vrbatou během lyžařského závodu na hřebenech Krkonoš a z jejich příběhu se stala legenda. V hlavních rolích se představí K. Hádek, M. Adamczyk, J. Bardos, O. Kaiser, V. Pokorný a další.

drama (ČR), 95 minut **D 12+**

13.5.
pátek

ŽENY A ŽIVOT

Eliška Králová je hodná holka. Možná až moc. V práci jí chybí ostré lokty, ve vztahu jí přebývá slepá víra. O to akčnější je ovšem její volnomyšlenkářská, všeho schopná sestra Ilona. Obě mladé dámy se společně vrhnou do budování rodinného podniku, fungujícího tak trochu „ode zdi ke zdi“, stejně jako Eliščin vztah se samolibým populárním tenistou Petrem. Po třicetce se hledá ženich dost těžko...“ upozorňuje Eliška její pragmatická maminka. Je tedy potřeba si ujasnit, zda chodí jen Eliška s Petrem nebo i Petr s Eliškou...

komedie/romantický (ČR), 108 minut **D**

20.5.
pátek

PO ČEM MUŽI TOUŽÍ 2.

Komedie Po čem muži touží 2 je volným pokračováním divácky nejúspěšnějšího českého snímku roku 2018. Film je opět humorným pohledem na střet mužského a ženského světa a hledání jejich vzájemného porozumění.

komedie (ČR), 95 minut **D**

21.5.
sobota

NOTRE DAME V PLAMENECH

Hrdinský příběh těch, kteří riskovali své životy při nebezpečné záchraně symbolu Paříže. Nervy drásající snímek režíroval držitel Oscara a matador světové kinematografie Jean-Jacques Annaud, který má na svém kontě filmy Jméno růže, Nepřítel před branami či Sedm let v Tibetu. Film v neúnávném tempu rekonstruuje události 15. dubna 2019, kdy katedrálu Notre-Dame zachvátily plameny a celý svět toho byl v přímém přenosu svědkem. Spolu s hasiči se vydáváme do míst, která zůstala divákům obrazovek skrytá - přímo do nitra hořící budovy...

drama (Francie), 110 minut **T**

26.5.
čtvrtek

ТАТОВА ВОЛЬГА (TÁTOVA VOLHA) V UKRAJINŠTINĚ
ВХІД ВІЛЬНИЙ! ВСТУП ЗДАРМА!

Художник по костюмах Єва (Елішка Бальзерова) несподівано стала вдовою. Людвік навіть не встиг їй довіритися, мовляв, окрім їхньої доньки Терези (Тетяна Вільгельмова), у неї є ще й одностаттєвий позашлюбний син. Принаймні про це говорить ретельно прихований і випадково знайдений дитячий малюнок. Єва налаштована щедро проігнорувати несподіване одкровення, але Тереза, чіє власне життя виливається з її рук, чіпляється за привида свого зведеного брата. Разом з мамою вони вирушили на ветеранській «Волзі» Людвіка ГАЗ 21 по слідах колишніх коханок.

komedie/drama (ČR), 90 minut

27.5.
pátek

CHINASKI: KAŽDEJ VÍ KULOVÝ

Zaposlouchajte se do hudby a životních příběhů Michala Malátého, Petra Hradila, Adama Stívina, Davida Kollera, Petra Jandy a Zdeňka Svěráka...

dokumentární/hudební (ČR), 97 minut **D**

28.5.
sobota

TOP GUN: MAVERICK

Přes třicet let ve službě. Pochvaly. Vyznamenání. Jediný, kdo za posledních 40 let sestřelil tři nepřátelská letadla. Ale proč ho nikdy nepovyšili?

akční/drama (USA), 119 minut **D 12+**

PROMÍTÁNÍ PRO DĚTI

vždy v neděli od 17.00 hodin, cena 130 Kč

1.5.
neděle

JEŽEK SONIC 2.

Modrý superrychlý ježek Sonic patří k největším videoherním legendám. A protože před dvěma lety zazářil i na filmovém plátně, vrací se s dalším dobrodružstvím a svým pronásledovatelem Doktorem Robotnikem.

pohádka/komedie (USA), 122 minut **D**

8.5.
neděle

PŘÍŠERÁKOVI 2.

Zachránili jste nedávno svět a myslíte si, že vám to zaručuje celoživotní zásobu štěstí? Chyba! Každodenní život má protivný zvyk znovu vám házet klacky pod nohy...

animovaná pohádka (SRN/Anglie), 103 minut **D**

15.5.
neděle

UŠÁK CHICKY A ZLOKŘEČEK

Malý Chicky je jiný než ostatní. Je tak trochu neobyčejný. Narodil se jako napůl kuře a napůl zajíc. Odvaha a nadšení mu nechybí. Celý svůj život touží zažít pořádné dobrodružství! A jedno opravdu velké na něj právě čeká!

animovaná pohádka (Belgie/Francie), 95 minut **D**

22.5.
neděle

TAJEMSTVÍ STARÉ BAMBITYKY 2.

Příběh napraveného loupežníka Karaby pokračuje. Z Jakuba je král, z Aničky královna a rodina se rozrostla o zvědavou princeznu Johanku...

pohádka (ČR), 100 minut **D**

DALŠÍ UDÁLOSTI

5.5.
čtvrtek

TALKSHOW

PETR JAK SE
FEJK DĚLÁ ZOO

začátek v 18.00 hodin, sál KC PANORAMA

Autorské čtení z knihy JAK SE DĚLÁ ZOO bývalého dlouholetého ředitele Zoo Praha. Dvouhodinová talk show, plná výjimečných zkušeností a příběhů se zajímavými zvířaty a lidmi, doplněná o projekci unikátních fotografií a zakončená autogramiádou a prodejem knih s osobním věnováním. O těžkých začátcích, o povodni a o tom, jak se ze staré zoo stala jedna z 10 nejlepších na světě.

18.5.
středa

CESTOPIS: KORSIKA-STŘEDOMOŘSKÁ KRÁSKA

začátek v 17.00 hodin, sál KC PANORAMA, vstup zdarma.

Vydejte se s námi na malebný francouzský ostrov; (Francie) 50 minut.

T české titulky **D** český dabing **12+** přístupné od 12 let **15+** přístupné od 15 let **18+** přístupné od 18 let

Předprodej a rezervace vstupenek
na www.kcpanorama.cz nebo na tel. 774 457 269

Kde nás najdete:
Masarykova 974,
Hluboká nad Vltavou,
373 41

KABARET

hrají Křížžáci

5. a 19. května, od 19 hodin.

Tentokrát v restauraci Solidní šance.

Vstupenky možno zakoupit v restauraci Solidní šance.

JSTE JASOŇOVÉ NEBO ADMIRÁLOVÉ?

Tak zní moje otázka Vám, milí čtenáři, dříve narození. Ano, píšu o této kategorii obyvatel. Nebudeme si zastírat, že relativní předěl mezi mladou a starší generací byl, a stále existuje. I v současné společnosti, jak kolem vidíme, má přednost mládí se svou dravostí s tahem na úspěch, nejčastěji materiální. Je to s ohledem na potřebu rozvoje pochopitelné. Jenže... tuto progresi doprovází víceméně skrývaná nechuť a odpor ke všemu starému, tedy i ke skupině starých lidí.

Stáří je mnohdy spojováno s nemocemi, bezmocí, se zbytečností a smrtí. Vtipně tuto situaci vyjádřil kněz a spisovatel Jonathan Swift:

„Každý by chtěl žít dlouho, ale nikdo nechce být starý!“

Tak co s tím?

Snad jen to, aby rodina /především/, škola a kulturní veřejnost vůbec, mladým lidem ukazovala, že i pro ně je užitečné a potřebné vzít na vědomí starou generaci. Není nepotřebná, ani „příživnická“ vůči společnosti. I důchodci v dřívějším aktivním životě platili důchodové odvody, a podíleli se svojí prací na růstu národního bohatství.

Abych odpověděl na otázku uvedenou v titulku, dejme slovo jednomu z našich gerontologických vědců, který poetickou formou roztřídil věkové skupiny lidí do symbolického přehledu:

mladí lidé do 44 let – jsou bělásci

střední věk do 59 let – jasoňové

stárnoucí do 74 let – paví oka

mladí veteráni do 89 let – admirálové

starší veteráni nad 90 let – otakárci

Zde si najdeme svoji věkovou kategorii i s motýlími barvami. A můžeme se i ohlédnout, co nám vzkazují moudří lidé. V třetí Mojžíšově knize je zapsáno: Před člověkem šedivým povstaň a cti osobu starého! Moudrý král Šalamoun žádal Hospodina o tři milosti – o mír mezi sousedy, o dlouhý život, o klidnou a rychlou smrt. Jiný znalec soudí: Stárnutí je to, co prožíváte, zatímco si plánujete něco úplně jiného.

Seneca Lucius mladší nám zanechal vzkaz: Do stáří jsem se staral o to, abych dobře žil, ve stáří o to, abych dobře umřel. Franz Kafka nás poučuje: Mládí je šťastné pro svou schopnost vidět krásu. Kdo si tuto vlastnost uchová, nestárne.

Velikán Johann W. Goethe říká: Zásluha není zestárnout, ale vydržet to! Jiný filozof vidí stáří objektivně: Smrt je pokroková, staré odstraňuje, aby udělala místo pro nové. Nejmenovaný lékař má názor, že stárnutí je psychologická záležitost. Jediným biologickým důvodem je zanesení tkání jedovatým odpadem. Vyznání staršího, ale aktivního pána: Lenost mě opustila až v důchodu!

Nakonec: Přeji vám, milí čtenáři, úspěšné stárnutí a vzájemné porozumění mezi mladými a staršími!

František Kvapil

HLUBOCKÁ SUPERSTAR 2022

Základní škola Hluboká nad Vltavou ve spolupráci s KC Panorama zve všechny příznivce hudby na finále 12. ročníku školní pěvecké soutěže Hlubocká Superstar. Koná se ve středu 1. června od 17:00h v KC Panorama Hluboká nad Vltavou.

ŠŤASTNÉ MĚSTO

Hluboká nad Vltavou se mi jeví čím dál tím víc jako šťastné město pro bydlení, pro odpočinek, sport, rekreaci i studium. Město má mnoho nej a člověk si klade otázku, co za tím komplexním a prudkým rozvojem města a tím za spokojeností obyvatel i návštěvníků stojí. Hlubokou navštěvuji často pracovně i soukromě a přesto mne stále překvapuje něčím novým.

Nejdříve mne napadlo, že je to dáno jejími historickými památkami. Ano, určitě existence dvou nádherných zámků je důležitým faktorem rozvoje. Zámky lákají spousty turistů z Čech i ze zahraničí. Tento pohled by však byl velmi laciný. Nebýt totiž dlouhodobě naplňované koncepce města ve snaze zajistit jeho komplexní rozvoj, nic by nemělo tak prudký nárůst.

Městu zcela jistě prospívá, že v jeho čele stojí starosta i tajemník po řadu let. Jsou města, kde funkcionáře ani nepoznají a už se mění. Navíc je zde řízení města, komunikace s obyvateli i turisty zcela neformální. Starosta zastává po několik let v Senátu ČR velmi odpovědné funkce, a přesto jej vidíte na všech akcích, kde si s každým podává ruku a vyptává se na názory lidí a sleduje jejich potřeby a připomínky téměř učebnicově.

Otevírá-li se výstava v Alšově galerii, je pan Ing. Tomáš Jirsa přítomen, otevírá-li se v malé nově otevřené galerii výstava obrazů, je i zde. Konají-li se sportovní akce či akce pro děti, uvidíte jej tam, a to v doprovodu odpovědných manažerů pana Karla Váchy a Ing. Davida Štastného. Když jsem u sportu, musím se zde zmínit nejen o vybudované cyklostezce, která spojuje České Budějovice s Purkarcem přes sportovní areál města. Podél stezky jsou postavena hřiště na všechny sporty, které Vás napadnou. Vrcholem je nádherné golfové hřiště, které díky Mgr. Antonínu Loužkovi dostalo nádherné klubové prostory, parkoviště a kvalitu v zaměstnancích i v péči o areál.

Ke sportu patří i krásně upravená Vltava se zdymadlem. Upraveny jsou oba břehy Vltavy, které jsou centrem krásných procházek, stejně jako zámecká zahrada, okolí Loveckého zámku a přilehlé Zoologické zahrady. Ta letos měla výročí a tak jsem zjistil, že patří mezi nejstarší v Čechách. Její vedení zde koná nejen pro děti řadu akcí od jara do podzimu, a tak návštěvník, kdykoli přijde, najde nový pavilon, nový přírůstek či novou zajímavou akci.

Ať si chcete zajít na dobrý oběd či večeři nebo strávit zde pár dnů, vždy je nabídka od vysoké kvality pro náročné až po baťůžkáře hledající nízkou cenu. Kvalitě vévodí pětihvězdičkový hotel Diamant s wellness, který má hlavní přednosti v kvalitě personálu, o čemž hovoří fakt, že řada návštěvníků se opakovaně vrací. Pro labužníky nelze nevzpomenout na

turisticky známou restauraci Hubert s jejími specialitami, které v krásném loveckém aranžmá nabízí pan Čmejrek se svým týmem. Těch restaurací a penzionů je celá řada a v některých jsem dokonce nikdy nebyl a tak je nemohu hodnotit.

Kouzlo úspěchů tedy vidím jako častý návštěvník a milovník města v jeho vedení, které s lidmi žije a nemění se každé volební období. Jednotlivá oddělení, která jsem měl tu čest navštívit, jsou velmi vstřícná a i silový orgán Městská policie jedná nejprve domluvou a nepůsobí jako skupina drábů. Město si váží své minulosti, je po celý rok upravené, uklizené a stará se příkladně i o seniory, a to nejen v Domově důchodců, kde mnoho let mistrně vládne pan Slepíčka.

Můj názor na město Hluboká, jako výborné místo pro bydlení, není ojedinělý. Jak mi sdělil místostarosta města Ing. Pavel Dlouhý, tak každoročně přichází zájemci o stavbu domu na Hluboké nad Vltavou, a to nejen z místa a z regionu, ale i z Prahy a dalších míst. Nedávno se sem například přistěhovala paní Mgr. Jačková a přinesla s sebou řadu pracovních míst a co je cenné i místa pro osoby se zdravotním postižením. Za velmi krátkou dobu založila na hlavní Masarykově třídě galerii a připravuje další podnikatelské aktivity. Město láká nejen v létě, ale i v zimě. Existence rybníků a rybářství pana Ing. Kajzra není jen péčí o životní prostředí, ale výborným článkem známým nejen na Velikonoce a Vánoce. Jejich práci na výloveh sleduje vždy několik set lidí.

Zapomněl bych na divadelní představení, která se konají nejen v městském sále, ale i v okolí zámku.

Krásná škola se mi vždy líbila a přemýšlel jsem, co tam musí být zbytečného volného místa a až letos mi místostarosta Ing. Pavel Dlouhý sdělil, že již dávno nevyhovuje a tak město připravuje její rychlou dostavbu.

Turisté mnohdy ani netuší, že právě na Hluboké je mezinárodní gymnázium, kde se vyučuje v anglickém jazyce a o studium zde, stejně jako o absolventy, je velký zájem.

Je zde i lodní doprava na řece i na rybníku. Přemýšlel jsem, co zde chybí k dokonalosti. Snad už chybí jen metro a lanovka se sjezdovkou, ale i to, by asi zde ve spojení lidí a město nebyl problém, pokud by obyvatelé o něco z toho opravdu stáli.

Za několik málo měsíců půjdou občané k volebním urnám. V některých místech republiky to bude problém, ale pokud vidím spojení spokojených občanů a města v Hluboké nad Vltavou, pak si myslím, že to bude opět volba na jistotu.

PhDr. Vlček Luděk

Srdečně Vás a Vaše přátele zveme na slavnostní křest knihy *Betonová zahrada*, která vznikla u příležitosti výstavy:

JAKUB JANOVSKÝ | BETONOVÁ ZAHRADA.

Slavnostní křest a koncert skupiny Zdivočelí koně se bude konat v sobotu 7. května od 15:00 v prostorách Zámecké jízdárny. Úvodní slovo pronesou autor výstavy Jakub Janovský a kmotra knihy Monika Načeva.

Knihy *Betonová zahrada* představuje díla Jakuba Janovského v širším monografickém záběru a vznikla v grafické úpravě Zuzany Lednické ze Studia Najbrt. Autoři textů jsou kurátor Petr Vaňous, Uwe Goldenstein a Barbora Bírová společně s Jakubem Janovským.

ZDIVOČELÍ KONĚ,

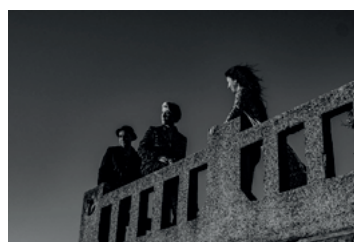
Monika Načeva, David Kabzan, Markéta Pták

Jedná se o další hudební projekt Moniky Načevy, který nese název *Zdivočelí koně*, podle jedné básně Pavla Zajíčka, kterou právě Načeva se svou stávající kapelou zhudebnila. Ke zhudebnění vybrala autorka básně umělců, kteří byli pronásledováni minulým režimem, z let 60. - 80., jako jsou Ivan Martin Jirous, Pavel Zajíček, Vladimíra Čerepková, Václav Hrabě, ale i méně známých jako je Věra Jirousová nebo Šárka Smazalová.

Monika Načeva *Zdivočelí koně* - iVysílání | Česká televize (ceskatelevize.cz)

Jakub Janovský (*1984), absolvent pražské AVU (Ateliér kresby prof. Jitky Svobodové), pracuje ve své figurativní tvorbě s aspekty osobní a kolektivní paměti. Jeho autorská výpověď je svědectvím poslední generace narozené ještě v totalitním Československu, jejíž zkušenost souvisí s atributy socialistického životního stylu, s jejich přetrváváním a rozpadem v devadesátých letech. Výstava nazvaná *Betonová zahrada* sice odkazuje na slavný román britského spisovatele Iana McEwana, naplňuje však zcela jiný obsah, kterým je ironizující i melancholická reflexe dětství a dospívání ve specifickém prostředí panelového sídliště, jež má vliv na formování dětského světa v různých vrstvách jeho projevu. V Alšově jihočeské galerii je k vidění průřez klíčových děl Jakuba Janovského, včetně prací, které vznikly přímo pro výstavu. Kurátorem výstavy je Petr Vaňous.

jakubjanovsky.com

Výstavu mohou návštěvníci zhlédnout do 5. 6. 2022, otevřeno denně,

březen–duben 9:00–16:00,

květen–červen 9:00–18:00.

Zámecká jízdárna,

Hluboká nad Vltavou 144

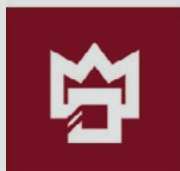
marek číhal | imperial

5.3.2022 - 5.6.2022 | Zámecká jízdárna hluboká nad vltavou

margita titlová ylovsky na hluboké 2022

5.3.2022 - 5.6.2022 | Zámecká jízdárna hluboká nad vltavou

KNÍŽECÍ DVŮR

Lenka Vilhelmová - *Srdce je tíha, rozum je váha*
Vernisáž v sobotu 30. dubna 2022 v 16 hodin
30. 4. 2022–26. 5. 2022

Mašata Michael J., Štabla Kamil, Votýpka
Karel Cyril - *obrazy, kresby*
28. 5. 2022 – 23. 6. 2022

GALERIE KNÍŽECÍ DVŮR

Srdečně zveme Vás a Vaše přátele na 120. vernisáž
dvacáté druhé výstavní sezony:

LENKA VILHELMOVÁ

SRDCE JE TÍHA, ROZUM JE VÁHA

v sobotu 30. dubna 2022 v 16 hodin
Výstavu zahájí Pavel Frelich
a galeristka Marie Hanušová
Slovem ji uvede kurátorka Zuzana Duchková

Prodejní výstava potrvá
od 30. dubna do 26. května 2022
Hluboká nad Vltavou, 373 41, nám. Čsl. armády 26
tel.: 604 207 826, 603 442 090, e-mail: galerie@knizecidvur.cz
www.knizecidvur.cz
Otevírací doba: Stř-Pá 13.30-15.30 hodin, So, Ne 12-16 hodin

Sponzor výstavy
a galerie: **TCM BOHEMIA™**
TRADIČNÍ ČÍNSKÁ MEDICÍNA

Výstava Mirko Hanák - malíř a ilustrátor

1. 4. 2022
- 20. 7. 2022

NZM, zámek Ohrada, Hluboká nad Vltavou

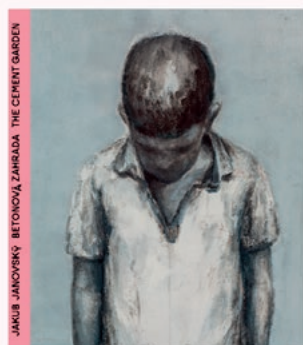
JANOVSKÝ

JAKUB

Křest knihy Betonová zahrada
s texty Petra Vaňouse, Uwe Goldensteina,
dialogem mezi Jakubem Janovským
a Barborou Bírovou.

V sobotu 7. 5. 2022 v 15:00 hodin
ve výstavních prostorách Alšovy jihočeské galerie,
Zámecká jízdárna, Hluboká nad Vltavou.

Hudba: Zdivočelí koně
Načeva
David Kabzan
Markéta Pták

GARDEN

THE CEMENT

BETONOVÁ ZAHRADA

výstava PAPÍROVÉ VZPOMÍNKY

1. 4. - 28. 7. 2022

SCHWARZENBERSKÉ SÝRAŘSTVÍ

Myslím, že většina Hlubočáků ani neví, že výroba schwarzenberského sýra byla ve 30. letech minulého století velmi rozšířena a že tento sýr byl oblíbený a chutný, to nám napsala pamětnice paní Irena Stolaříková.

Já sama ho pamatuji z dětských let, pamatuji si i jak byl balený. Byla to velikost menší dlažební kostky ve stříbrném staniolu se Schwarzenberskou vinětou. V naší rodině byl velmi oblíbený. Jako dítě předškolního věku jsem se svým dědečkem jednu takovou sýrárnu navštívila, a to na dvoře Vondrov – dodnes si pamatuji její vybavení. V Českých Budějovicích byla dokonce malá prodejna (Schwarz. mlékárna), a to v přízemí dvoupatrového domu na rohu Žižkovy a Jeronýmovy ulice (bývala Schwarzenberská centrála).

Posílám článek z historie, ze které je zřejmé, že sýrařství mělo na panství Schwarzenberků dlouhou tradici.

Z MINULOSTI SCHWARZENBERSKÉHO SÝRAŘSTVÍ

Nejen na vrchnostenských, nýbrž i na selských statcích odedávna mlékařství bývalo význačným odvětvím zemědělské výroby. Osoby v hospodářství zaměstnané spotřebovaly samy poměrně značnou část čerstvě nadojeného mléka, něco málo zpeněženo pro cizí konzum a ostatek zpracován na máslo, tvaroh a sýr. Ten zejména býval kdysi životní potřebou daleko rozšířenější než dnes. Sýry (tzv. desátek) byly namnoze i součástí pravidelných poddanských dávek vrchnostem, při sdělování „řezaných cedulí“ (smluv) s řemeslníky o provedení nákladnějších děl zpravidla vedle peněžité mzdy určovány i „příměnky“ několika liber sýra. Sýr s chlebem a slabým pivem tvořily najmě v létě hlavní součást denní stravy pracovních vrstev obyvatelstva.

Byly tehdy arci vesměs jen obyčejné, tak zvané hubené, mazavé či kyselé sýry, vyráběné z mléka sbíraného.

Na českých statcích schwarzenberských již od 70. let 17. věku bývalo mléčné hospodářství režijních dvorů zpravidla zústavěno šafářům, kteří za to měli povinnost dodávat zaměstnancům dvora bezplatně jejich vyměřený mléčný deputát a kromě toho odváděti do obroční komory panství každoročně určité množství sýra a másla, stanovené dle počtu a dojivosti krav i se zřetelem k jiným poměrům místním.

Pokud bylo knížecí mléčné hospodářství pronajato šafářům, vyráběly jejich manželky neb dcery sýr primitivním způsobem čistě empiricky: sbírané mléko se nechávalo samo od sebe působením vzduchu sraziti v kyselý tvaroh, z něhož pak uležením a nasolením vznikala kyselý sýr.

První významnou novotou bylo zavedení výroby tučných sýrů „limburského“ a „švýcarského“ na panství Krumlovském r. 1837.

Tamnímu řediteli panství Josefu Kutscherovi nabídl se v listopadu 1836 jistý Vojtěch Švenek ze vsi Heřmanic od Litomyšle výrobu obou druhů sýra, jež v Čechách tehdy byly ještě málo známe.

Žádal, aby mu pro ten účel bylo pronajato mléčné hospodářství v některém knížecím dvoře. I byl mu od ledna pronajat chov 45 krav ve dvoře Korosekách, zařízení tam pro sýrárnu potřebné místnosti a již počátkem března objevily se na trzích v Českém Krumlově první cihličky „Limburského tučného sýra z kníž. schwarzenberského dvora Korosek“. Přesto, že byl poměrně dosti drahý – 1 víd. libra za 36-38 kr. víd. měny – šel nový druh sýra čile na obbyt. Švenek záhy jej začal dovážet i na trhy do Budějovic a občas je posílal i do knížecí kuchyně. Postup výroby však Švenek zárlivě tajil, připravoval sýr sám se svou ženou za zamčenými dveřmi a nedal se zlákat ani peněžitými nabídkami kníž. hospodářské zprávy, jež chtěla jeho tajemství za slušnou náhradu odkoupiti...

Když ani zvýšený rozsah sýrárny nestačil v roce 1852 krýti poptávku, rozhodl se kníže Jan Adolf zříditi režijní sýrárnu na panství Chýnovském, a to ve dvoře v Hořicích. K jejímu vedení povolána Barbora Šveneková, od níž byl její manžel nedlouho předtím odešel neznámo kam. Šveneková přistěhovala se do Hořic se svými 8 dětmi, z nichž nejstarší 15 letá dcera byla také do výrobní manipulace zasvěcena. Za necelých sedm měsíců pak vyrobeno úhrnem 2902 libry sýra, pro něž spotřebováno 11608 mázů nesbíraného mléka.

Formané z Tábora a Plané skoro každý týden nakládali v Táboře k jinému zboží těžké bedny hořického sýra určené do Prahy, Vídně nebo Lince, a začasť ani nebylo možné stačit poptávce.

Sýračka Šveneková byla pro své přepjaté požadavky v roce 1854 propuštěna ze služby v Hořicích. Výroby sýra se poté ujala šafářka Shonová, která dělala limburský sýr podle receptu vyžádaného od kníž. správy Korosecké. Nedostatečná zkušenost sýrařčina zavinila částečné zhoršení jakosti druhdy proslulého sýra hořického a to mělo za následek ztrátu některých odbytišť, hlavně ve Vídni a v Praze.

K oživení snížilo chýnovské ředitelství cenu sýru, a před konkurencí a zaměňováním méněcenných cizích sýrů s kvalitním sýrem Schwarzenberským, zavedeno r. 1859 pro knížecí „limburské“ sýry zvláštní balení do pergamenového papíru s natištěnou ochrannou známkou představující krkavce na hlavě Turčínově a kolem toho nápis „Schwarzenberg“.

Díky tomuto opatření a lepší kvalitě hořického sýra počal jeho obbyt opět vzrůstat, takže r. 1860 mohla býti zvýšena cena cihličky na 32 kr. a výroba rozšířena nejprve na dvůr Dvořiště, pak i na dvůr Dobronice. Následující dvě léta znamenají pak dobu nejlepší konjunktury. V Praze, ve Vídni i v Linci měli své stálé sklady s prodejny, vedle toho se posílal sýr pravidelně překupníkům do Pešti, Chebu, do Štýrska, ba do Verony v severní Itálii i jinam. Pohříchu ostrá konkurence nově zakládaných sýráren, hlavně moravských, tento slibný rozvoj schwarzenberského sýrařství – zejména v zahraničí – záhy opět zarazila.

Mezitím též na panství hlubockém vyráběl dobrý limburský sýr novodvorský sedlák Frant. Filip v knížecím dvoře Křenovicích...

Tak šel čas a výroba sýrů a dalších mléčných výrobků na panství vzkvétala. Na různých výstavách, například hospodářské výstavě ve Vídni, zemské výstavě v Praze, těšila se expozice vždy živé pozornosti odborníků i uznání výstavní jury, a úspěchy podobné zaznamenává schwarzenberské sýrařství až do nejnovější doby.

Po provedení pozemkové reformy na Schwarzenberských statcích, zbyly tři mlékárny, které vyrábějí tak oblíbený sýr, a to v Hluboké/Vlt., v Č. Krumlově a v Třeboni. Jsou dokonale vybaveny a jejich snahou jest: docílit prvotřídních výrobků a tím výbornou pověst schwarzenberského sýra udržeti a posílit!

napsal archivář Václav Hadač, časopis Tradice, schwarzenberský měsíčník v dubnu 1934. Kráceno.

BASEBALL

Ve čtvrtém kole baseballové Extraligy zvládl v dubnu Sokol Hluboká duel s Cardions Hrochy Brno skvěle. V sobotu ve sportovně relaxačním centru na Hluboké zvítězil v obou domácích utkáních 1:0 a 6:4, v neděli v Brně prohrál v herně vyrovnaném utkání 4:8. V extraligové tabulce patří Sokolu páté místo, Hroši jsou šestí.

Sokol Hluboká – Cardions Hroši Brno 1:0.

Tohle utkání mělo v duelu Sokola s Hrochy několik nej. Bylo rozhodně nejdramatičtější: Rozhodla ho poslední směna. Bylo nejkratší – vynikající výkony nadhazovačů ho zkrátily na dvě hodiny. A bylo zřejmě i nejsledovanější, protože si ho vybrala pro živý přenos Česká televize na kanále ČT sport Plus. Ale hlavně bylo posledním domácím galapředstavením novozélandského nadhazovače Jamese Boyce, který už v pondělí odlétá do USA do New Jersey, kde získal angažmá. Jimmy, gratulujeme! A děkujeme za perfektní práci!

Jimmy Boyce se rozloučil s Hlubokou parádním „complete game shutoutem“ a řekl si o další nominaci na nadhazovače týdne. Odházel devět kompletních směn, až do čtvrté směny nepustil na metu jediného Hrocha, v zápase nepovolil žádný doběh a rozdal 9 strikeoutsů. S bezchybně hrajícím polem za zády kontroloval obranu Sokola, ale výsledkově podobně se do deváté směny dařilo i Lukášovi Ercolimu na nadhozu Hrochů. Ten sice tak nedominoval, domácí Sokol obsazoval mety, nejvíc „zlobili“ Petr Síla (2 B), Matěj Vlach (SB) či Josef Novák (SB), ale ani Lukáš svými technickými nadhozy nepovolil jediný doběh. Pak přišla poslední devátá směna. V její dohrávce pustil Lukáš Ercoli na metu agilního Matěje Vlacha, který odehrál další skvělý zápas. Hroši poslali na nadhoz svého tradičního closera Kellena Croceho. Při jeho prvním nadhozu si Martin Mužík zkušeně počkal a při druhém trefil „walk-off triple“ mezi dva polaře Brna a Matěj Vlach doskočil elegantním skluzem pro vítězství. Sokol slavil po infarktovém konci první výhru a Martin Mužík parádním výkonem v celé sérii i své 26. narozeniny! Gratulujeme...

Sokol Hluboká – Cardions Hroši Brno 6:4

Hned úvod první směny přinesl další parádní představení rozjetého line-upu Sokola. Prvním odpalem dosáhl rychlík Petr Síla double, Matěj Vlach singlem obsadil první metu a třetí v řadě Martin Mužík pak trefil parádně svůj druhý homerun v sezóně! Po jeho tříbodovém homerunu byli Sokoli diváci na pěkně obsazených tribunách v ráži, ale nadhazovač Hrochů Jakub Bílek se srovnal a do šesté směny držel pálkaře Sokola na uzdě. Dobře se rozházel i domácí pitcher Petr Vojta, bodoval proti němu po double jenom Jan Pospíšil. Po Petrovi Vojtovi na kopci v páté směně letos poprvé nastoupil po dlouhodobém zranění Jan Novák a odházel dobrou čistou směnu. Po něm trenér Zdeněk Josefus vyzkoušel i mladičkého Michala Maláta a Viktora Sedláčka. Hroši byli

stále na dostřel, snažili se o vyrovnání a v sedmé směně se po zmatcích v poli dostali na rozdíl jediného bodu. Vzrušení v tomto okamžiku přinesla i nechtěná srážka jednoho z hráčů s rozhodčím Vladimírem Richterem, který se za potlesku publika po pár minutách dokázal vrátit do hry. V dohrávce sedmé směny ale hrající trenér Scott Mulhearn získal pro Sokol hned dva doběhy. Dva doběhy zařídil pro Hrochy svým homerunem v osmé směně i Petr Čech, ale Scott Mulhearn jako closer Sokola už na kopci nepřipustil žádné drama a dovedl Hlubocké k další důležité výhře.

Cardions Hroši Brno – Sokol Hluboká 8:4

V neděli dokázali Hroši využít domácího prostředí a korigovat prohru v sérii. Za Sokol utkání startoval australský nadhazovač Billy Parsons, za Hrochy vynikající Američan Kellen Croce. Ten dominoval, rozdal v pěti směnách devět strikeoutsů a dovolil jen dva odpaly hlubockému Matěji Dvořákovi, kterému se na pálce mimořádně dařilo. I proto vedli Hroši po pěti směnách 5:1. Stejně jako na Hluboké v sobotu mělo utkání rychlý spád s menším počtem běžců než obvykle. V šesté směně nahradil na kopci Crocea domácí Raymond Whitehead. Na nerozházaného střídajícího nadhazovače si počkal Martin Mužík, který dvoumetovým odpalem k plotu zavelel do útoku. Třetí úspěšný odpal trefil Matěj Dvořák a poslal domů Martina Mužíka – 2:5. Sokol měl dobře obsazené mety, stačil jeden úspěšný odpal ke korigování stavu. Hroši si vzali timeout, silný tlak Hluboké ustáli a v další směně rozdíl ještě navýšili na 2:7. Na kopec šel levoruký Štěpán Havlíček, který je na Hluboké na hostování z Blanska. Sokol bojoval i v sedmé směně. Dvoumetový odpal opět předvedl Martin Mužík a po něm Vasil Zhupanin, který poslal Martina domů pro další bod. Vypadalo to, že doběh stihl i Scott Mulhearn, ale rozhodčí rozhodli jinak a bylo to stále 3:7. V deváté směně Lukáš Trunkát po nenápadné akci poslal na domácí metu Daniela Ondrouška a Hroši tak pojistili svou domácí výhru. Sokol podržel ve hře jedním ze svých neuvěřitelných zákrocích v poli Petr Síla, ale dohnat v poslední dohrávce pět bodů už bylo moc. Sokol korigoval na závěrečných 4:8 po třetím povedeném odpalu Martina Mužíka, který poslal domů Petra Sílu a herně vyrovnané utkání tak skončilo spravedlivě vítězstvím Hrochů.

V sérii pátého kola se o víkendu utká Sokol Hluboká s Tempem Praha, které jede a je zatím druhé za suverénními Draky Brno. První utkání začíná ve sportovně relaxačním areálu na Hluboké v sobotu 30. 4. ve 12. hodin, druhé začíná v 15. hodin, respektive zhruba půl hodiny po skončení prvního utkání. Třetí zápas série se hraje v Praze v neděli 1. května od 13. hodin. Domácí utkání s živým komentářem Milana Maříka a Jana Koláře jsou streamována na kanále Sokola Hluboká www.baseball-hluboka.cz a České baseballové asociace.

www.baseball-hluboka.cz

INDIVIDUÁLNÍ VZDĚLÁVÁNÍ I PRO VAŠE DĚTI, UŽ V ZÁŘÍ!

Od září 2021 patří mezi vzdělávací činnosti spolku Hluboká v pohybu individuální vzdělávání – jedná se o plnohodnotnou alternativu k tradiční školní výuce. Aktuálně se v krásném a klidném zázemí Bezdrevské bašty vzdělává sedm dětí na úrovni první a druhé třídy ZŠ. Od září 2022 by chtěl spolek dopřát tuto formu vzdělávání dalším dětem, v čerstvě zrekonstruovaných prostorech plánuje otevřít další skupinu. Více nám prozradila hlavní patronka projektu Karla Peldová.

Bezdrevská bašta prochází průběžnou rekonstrukcí, vzniká zde sportovně vzdělávací centrum.

První školní rok končí již za pár měsíců. Zkuste jej alespoň stručně zhodnotit. Podařilo se naplnit očekávání spolku i očekávání rodičů?

Z individuálního vzdělávání máme obrovskou radost. Mluvím teď za spolek i za sebe z pozice matky, neboť jednou z žaček je i naše Adina. Rozhodně nejsem sama, kladné ohlasy se k nám dostávají i od dalších rodičů. Máme skvělý tým učitelů, na baště panuje přátelská rodinná atmosféra, děti se do školy rády vrací a často ani nechťejí domů. Díky individuálnímu přístupu se dětem dostává tolik pozornosti, kolik během výuky potřebují. Navíc je harmonogram nastaven tak, že mohou v dostatečné míře rozvíjet to, co je baví nejvíce. Každý den je v rozvrhu i dostatek času na sportovní aktivity.

Jak děti prošly srovnávacími zkouškami, které na konci každého pololetí absolvují?

Hladce. Naprosto. Částečně je to i díky tomu, že děti mají za sebou docházku v naší Montessori školce Děti v pohybu. Nermalou část učiva, se kterou často děti v tradičních školách bojují, si naše děti osvojily již dříve. Nyní s nimi pracujeme na tom, aby si vše propojily, klademe totiž důraz na praktické a komplexní využití poznatků v běžném životě.

Vím, že jsme se o tom již bavili dříve, ale připomeňte nám, jak vypadá rozvrh na baště a čím se liší od rozvrhu v tradiční škole?

Respektujeme rámcový vzdělávací program, tudíž naše děti nejsou rozhodně o nic ochuzeny. Tematicky je velmi podobný – základem je český jazyk, matematika a přírodní vědy. Klademe dů-

raz na výuku cizích jazyků, ty se v mladším věku osvojují snáze a mnohem efektivněji. Angličtinu vyučujeme každý den, němčinu pak dvakrát týdně. V rozvrhu nechybí ani výtvarná a dramatická výchova. U nás je rozvrh flexibilní – když je potřeba něčemu věnovat více času, tak rozvrh snáze přizpůsobíme. Navíc pravidelně zařazujeme výlety a exkurze, aby si děti co nejvíce jevů mohly prohlédnout zblízka, tzv. „naživo“.

A co sport? Předpokládám, že pohybu si u vás děti užijí „dosyta“...

Sport provází téměř všechny naše spolkové aktivity, v každém zařízení máme i tělocvičnu. Řada dětí se již během docházky do Montessori školky začala orientovat na vybrané sporty, které mohou rozvíjet i nyní. Nově budujeme další cvičební prostor, který poprvé plně využijeme během našich letních příměstských táborů. Od září bychom jej pak rádi využívali i s další skupinou dětí.

Tím se konečně dostáváme k aktuálnímu tématu – Bezdrevská bašta získává novou tvář, rekonstrukce je v plném proudu, aby mohla brzy přivítat další školáky...

Ano, s jistotou mohu potvrdit informaci, že od září bychom rádi otevřeli další skupinu pro děti a rodiče, které preferují individuální vzdělávání. Intenzivně pracujeme na tom, abychom vybudovali vhodné zázemí pro každodenní výuku. V nově upravené dispozici vznikly dvě třídy a další užité prostory. Největší variabilní prostor jsme přebudovali na tělocvičnu, která bude současně sloužit jako společenská místnost. Na ní navazuje další samostatná kuchyňka.

Jak bude individuální výuka v nových prostorech probíhat a pro jaké děti je určena?

Rádi bychom pokračovali v našem osvědčeném modelu. Ve stávající skupině jsou děti na úrovni první i druhé třídy ZŠ, které již mají své tempo. Součástí nově otevřené skupiny by vedle nich měly být především děti, pro které je forma individuálního vzdělávání nová. Rozšířené prostory poskytnou zázemí oběma kolektivům a zajisté budou fungovat ve vzájemné symbióze.

Za jakých podmínek bude skupina skutečně otevřena a co je požadavkem na přijetí?

Máme již několik rodičů, kteří o docházce vážně uvažují, zároveň však máme omezenou kapacitu, a tou je deset dětí. Pokud se nám podaří obsadit takový počet, aby byl projekt ekonomicky smysluplný, určitě skupinu otevřeme. Po osobní konzultaci posoudíme, zda je dítě na tento styl výuky připraveno – důležitá je schopnost pracovat samostatně. Žádná další speciální kritéria však nejsou podmínkou. Jedná se o podobný styl výuky, kterým vedeme děti v Montessori jeslích a školce. Jsem přesvědčena, že kterékoliv dítě z naší školky si i u nás na baště povede skvěle.

Jak mají postupovat rodiče, kteří mají o tuto formu vzdělávání vážný zájem?

Určitě doporučuji, aby nás tito rodiče co nejdříve kontaktovali. Rádi je zcela nezávazně seznámíme se vším potřebným, včetně administrativních náležitostí. Do konce června bude ještě možné navštívit výuku a poznat, jak s dětmi pracujeme. Těšíme se na nové tváře!

*Příhlášky a podrobnosti: 777 147 740
www.hlubokavpohybu.cz*

*foto a vizualizace: archiv spolku;
autor dvojstrany: Aleš Dokulil*

Tělocvična je ve fázi dokončovacích prací.

PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY, ZE KTERÝCH SI VYBERE KAŽDÝ

Stručnou nabídku letních příměstských táborů jsme zveřejnili již v březnovém čísle zpravodaje. Letos si spolek Hluboká v pohybu připravil deset táborů, ze kterých vyberou jak příznivci sportu, tak počítačových her, divadla i přírody.

I v letošním roce bude program příměstských táborů tematicky upraven pro věkové kategorie 5–8 let a 9–15 let. Pro účastníky jsou přichystány nejružnější sportovně kulturní aktivity koncipované tak, aby si děti o prázdninách užily své volno kreativní i odpočinkovou formou, poznaly nové věci a odnesly si domů krásné zážitky.

Ústředním místem pro konání táborů budou nově zrekonstruované prostory Bezdrevské bašty. Hlavní vedoucími jsou Bc. Karla Peldová, Mgr. Markéta Vejvodová a Aneta Zemanová. Pro každého účastníka je připraven dárek – tričko

každého účastníka je připraven dárek – tričko

zdarma. Rezervujte si své místo včas, nejrychlejší zájemci registrovaní do dětského klubu Děti v pohybu mají navíc nárok **na klubovou slevu ve výši 1.000 Kč** na tábor dle vlastního výběru. Níže najdete nabídku prvních šesti táborů. Další tábory, které proběhnou v srpnu, vám představíme v dalším čísle. Kompletní nabídku najdete už nyní na webu www.hlubokavpohybu.cz.

Během léta budou v provozu i Montessori jesle a školka, i tam je připraven tematický program.

DĚTI NA STARTU
11.–15. 7. 2022

Týden zaměřený na sportovní aktivity. Každý den jiný sport, závěrečná soutěž nebo ukázka z nově získané dovednosti. Na Bezdrevské Baště máme k dispozici plně vybavenou tělocvičnu na gymnastiku, jumping a úpolové sporty. Pro míčové sporty a atletiku budeme využívat venkovní prostor s malebným výhledem na rybník Bezdrev. Těšit se můžete na atletiku, gymnastiku, volejbal, karate, jumping, jógu, plavání a relaxaci. Tábor je vhodný pro děti od 5 let.

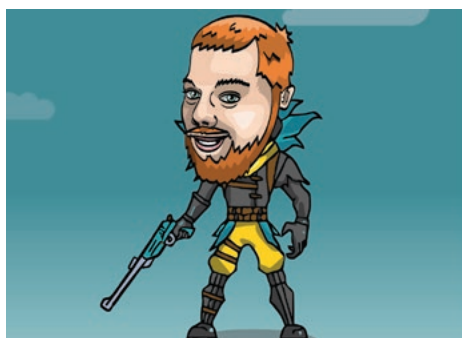
PŘEŽITÍ I.
18.–22. 7. 2022

Účastníci se naučí bezpečnou manipulaci se střelnou zbraní a vyzkouší si ji na střelnici. Přežití v přírodě – stavba přístřešku, maskování, příprava oběda na ohni. Dále nás čeká lezení na ferratě a umělé stěně, překonávání vodního toku za pomoci paddleboardů a kajaků. Orientace v přírodě a v mapě. Seznámení s kryptografií (šiframi). Výuka sebeobran. Vedoucí programu jsou profesionální vojáci Armády České republiky a Policie ČR. Druhý díl přežití plánujeme na srpen!

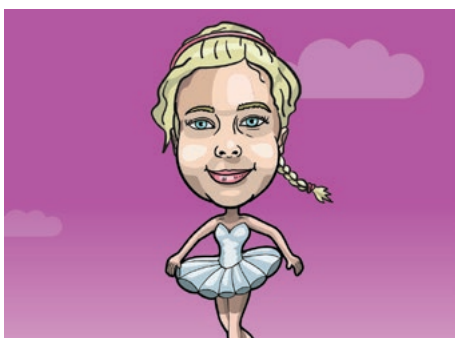
KARATE
1.–5. 8. 2022

Týden zaměřený na výuku sportovního karate a všeobecné pohybové průpravy pod vedením profesionálních trenérů z Fight Club České Budějovice. Naučíme se a zdokonalíme v základních technikách karate – kihon. V závěru týdne si vyzkoušíme sportovní zápas s chrániči, kde bude možné získat medaili a pohár. Kromě karate si užijeme ninja hry, výlet, plavání a hromadu další zábavy. Tábor je vhodný pro děti od 5 let.

FORTNITE
18.–22. 7. 2022

Pojďme se společně ponořit do nejoblíbenější hry současnosti, ale trochu jinak. Pojďme si společně zahrát Fortnite v reálném světě. Nebude chybět získávání V-Bucks, orientace v mapě, zkouška fyzické zdatnosti, střelba, hra v týmu, budeme tvořit vlastní Fortnite mapu, vymýšlet bojové arény a vlastní Fortnite postavy. Samozřejmě budeme i trochu odpočívat a podnikneme výlet, navštívíme bazén a užijeme si hromadu zábavy. Tábor je určen dětem od 6 let.

BALET
25.–29. 7. 2022

Baletní tábor pro všechny děti, které milují pohyb. Vedoucí tábora je baletní lektorka Anna Valasová z Jihočeského divadla. Naučíme se základní baletní kroky a pózy, nacvičíme úryvky z baletu Louskáček a Labutí jezero. Dopolední program bude zaměřen na výuku baletních prvků a odpolední program bude věnován hrám s výukou anglického jazyka pod vedením Radky Zdichové. Tábora se mohou zúčastnit děti ve věku od 6 let.

RYBAŘENÍ
1.–5. 8. 2022

Tábor pro milovníky rybaření. Děti se seznámí se základy rybaření nebo si rozšíří svoje znalosti o rybolovu s profesionálním sportovním rybářem BcA. Jakubem Kabátem. Veškeré pomůcky na rybaření budou dětem zapůjčeny, pokud mají děti vlastní rybářské vybavení, mohou si jej vzít pochopitelně s sebou. Tábor je vhodný pro děti od 5 let. Rybaříme za každého počasí na pískárně u cyklostezky (směr Bavorovice). Čas a místo srazu upřesníme.

ŘÍŠE ZLA

Pravda, Rusko (Sovětský svaz) demokracií na své občany nikdy neplývalo. Emigrovat směrem východním na území ruského státu, v módě moc nebývá... zato vlny odchodu inteligence bývají vydatné...

Dějiny Ruska počínají v raném středověku příchodem východních Slovanů, z nichž se později stali samostatné národy Rusů, Ukrajinců a Bělorusů. První zprávy o Rusi a Rusech pocházejí z 6. století...

Kníže Oleg, jenž byl skandinávského původu, pak roku 882 založil významné slovanské město Kyjev a dal tak vzniknout státnímu útvaru zvanému Kyjevská Rus.

V této době došlo k rozvoji Moskevského knížectví, jež postupně získávalo stále větší území a poté i nezávislost na mongolské Zlaté hordě. V 16. století se moskevští vládcové začali titulovat jako carové (císaři) v návaznosti na zániklou Byzantskou říši. Za vlády Ivana IV. zvaného Hrozný došlo k razantní územní expanzi na sever a na východ, kde byl dobyt Kazaňský chanát. Do této doby také spadá státem organizovaný teror zvaný oprichnina. Po smrti Ivana IV. a jeho pozdějšího nástupce Borise Godunova se Rusko dostává do krize, jež byla ukončena nástupem dynastie Romanovců. Jeden z nejvýznamnějších carů Petr I. Veliký dosáhl dalších územních zisků a provedl také rozsáhlé hospodářské a vojenské reformy. Další významnou panovnicí byla carevna Kateřina, za jejíž vlády došlo k dalšímu rozmachu ruské moci (zejména na úkor Polska, které roku 1795 úplně zaniklo a bylo rozděleno mezi Rusko, Prusko a Habsburskou monarchii). Po Velké francouzské revoluci se Rusko snažilo prosazovat svůj vliv v řadě zemí Evropy s cílem zamezit jakýmkoliv revolučním změnám. Po prohrané krymské válce mezi Ruskem na jedné straně a Velkou Británií, Francií, Sardinským královstvím a Osmanskou říší na straně druhé se rozhodl car Alexandr II. přistoupit na několik opatření, která měla za cíl reformovat ruský stát a společnost. Roku 1861 tak byl zrušen ruský systém nevolnictví, nicméně princip samoděržaví, tj. neomezené moci panovníka, zůstal zachován.

Po další prohrané válce s Japonskem roku 1905 a také následkem Krvavé neděle přistoupil car Mikuláš II. k dalším reformám. V první světové válce se Rusko postavilo na stranu Francie, Velké Británie a Srbska proti Ústředním mocnostem (Německo, Rakousko-Uhersko a Osmanská říše)...

Roku 1917 vypukla Únorová revoluce, která svrhla carský režim a nastolila demokratickou vládu. Ta však byla svržena během Říjnové revoluce téhož roku a v zemi byla nastolena komunistická vláda pod vedením Vladimira Iljiče Lenina. V občanské válce nakonec bolševici zvítězili a získali pod svou kontrolu značnou část původní carského impéria. Na tomto území se vytvořily komunistické státy, které byly sjednoceny do Svazu sovětských socialistických republik. V zemi zavládla levicová diktatura, přísná cenzura a státem organizovaný teror. Spolu s tím začalo znárodnění majetku a převádění většiny hospodářských zařízení pod kontrolu státu. Za vlády Leninova nástupce Josifa Vissarionoviče Stalina se v teroru nadále pokračovalo, navíc v zemi proběhl nucený přesun zemědělců do výrobních družstev (kolchozů a sovchozů). Tím jednak poklesla zemědělská produkce, jejíž značná část se kromě toho vyvážela, aby bylo z čeho financovat překotnou státem organizovanou industrializaci. V nastalém hladomoru zahynulo zejména v jižním Rusku a na Ukrajině asi 5 až 7 milionů lidí.

Během druhé světové války, jejíž východní frontu Rusové nazývají „Velká vlastenecká válka“, utrpěl Sovětský svaz nezměrné ztráty na životech i na majetku. Vítězství v této válce však vedlo k tomu, že se Sovětský svaz stal supervelmocí kontrolující řadu států východní, jihovýchodní a střední Evropy. V nadcházejícím konfliktu se Spojenými státy, zvaném studená válka, se však na konci 80. let 20. století Sovětský svaz postupně ekonomicky zhroutil a rozpadl, přičemž vedle Ruské federace vzniklo 15 dalších národních států.

Prvním ruským prezidentem se stal Boris Jelcin, za jehož vlády Rusko přešlo od státem plánované ekonomiky k tržnímu systému. Po nástupu prezidenta Vladimira Putina došlo k ekonomické stabilizaci a v posledních letech Rusko posilovalo svoji mezinárodní pozici. Jak na jeho vlastním území tak mimo něj došlo k řadě ozbrojených konfliktů s účastí ozbrojených sil Ruska – první a druhá čečenská válka, válka v Jižní Osetii, anexe Krymu, obsazení východní Ukrajiny a ruská intervence v Sýrii.

A jaké je to současné pokračování, to dnes bohužel sledujeme všichni na vlastní oči...

zdroj: wikipedia

Představitelé Sovětského svazu a Ruska, a doba, kdy vládli, v posledních 100 letech

Vladimir Iljič Lenin. 1917–1922

Josif Vissarionovič Stalin. 1922–1953

Nikita Sergejevič Chruščov. 1953–1964

Leonid Iljič Brežněv. 1964–1982

Jurij Vladimirovič Andropov. 1982–1984

Konstantin Ustinovič Černěnko. 1984–1985

Michail Sergejevič Gorbačov. 1985 – 1991

Boris Jelcin. 1991 – 1996

Viktor Černomyrdin. 1996 – 1996

Boris Jelcin. 1996 – 1999

Vladimir Putin. 1999 – 2008

Dmitrij Medveděv. 2008 – 2012

Vladimir Putin. 2012 – mandát skončí 7. května 2024

VELKÁ RUS BEZ INTELIGENCE

Přesně před sto lety prchaly do zahraničí před sovětskou mocí zbytky ruské inteligence, které nestihli zničit bolševici. A je to tady zase. Momentálně je mimo hranice své země většina představitelů ruské inteligence. Někdo odjel do Istanbulu a pak dál, někdo do baltských zemí, jiní do Polska, Gruzie či Arménie, kdo mohl, také do Německa a jiných zemí Evropy. Zdá se, že se Rusko rozlomilo na dvě nestejné části. Ti více evropštější, pokud mohli, území opustili. Další, ti, co zůstávají, vraždí ukrajinské ženy a děti, ničí jejich domovy, a to jaksi „zprostředkovaně“ tím, že nadšeně souhlasí

s televizním vysíláním a s válkou svého „führera“. Část z nich se války účastní osobně.

Než odborníci zhodnotí situaci, která nastala v současnosti, podívejme se do minulosti.

Také se nás tehdy týkala. A že se k situaci postavila tehdejší československá vláda velmi příkladně!

Čerpali jsme informace z diplomové práce (Bc. Kseniia Vorobeveva: Ruská inteligence v Československu) a webu Paměti národa.

RUSKÁ INTELIGENCE V ČESKOSLOVENSKU

Centra ruské emigrace

První vlna ruské emigrace je důsledkem občanské války, která začala v roce 1918 a v návaznosti na 1. světovou válku trvala téměř šest let. Z vlasti odešli šlechtici, armáda, průmyslníci a podnikatelé, intelektuálové, duchovní a státní úředníci. V letech 1917–1922 opustilo Rusko více než dva miliony lidí. Ze své rodné země odešly miliony lidí různého společenského postavení, povolání a sociálních skupin. Občané se rozjeli po celém světě. Mezi nimi bylo mnoho významných

a talentovaných představitelů ruské inteligence. Snažili se pokračovat v práci a tvorbě, i když byli daleko od své vlasti.

Doktorka historických věd L. D. Berezovaja identifikuje tři skupiny emigrace: **1. První skupina byla nejmenší.** Jednalo se hlavně o diplomaty a podnikatele. To jsou ti, kteří pracovali nebo žili v zahraničí v roce 1917. Nevrátili se do Ruska, protože doufali, že přežijí těžké roky. Také v této skupině byli ti, kteří se nemohli vrátit do Ruska přes fronty první světové války: umělci na turné, ruští

studenti a vědci na evropských univerzitách. Byla to nejspěšnější (finančně a psychicky), ale také nejmenší vrstva, která zůstala v emigraci.

2. Nejpočetnější a tragická skupina. Jednalo se o různorodé skupinky uprchlíků a příslušníků bílého hnutí, kteří museli v letech 1919-1920 opustit svůj domov. Za rok a půl bylo více než milion lidí nuceno opustit Rusko. Více, než polovina vojáků prožila strach, útek a rozpad vazeb s rodinou a společností. Hlavní událostí tohoto období byla krymská katastrofa z listopadu 1920, kdy 150–160 tisíc lidí opustilo svou vlast na lodích. Po masové evakuaci z jižních přístavů Novorossijska, Sevastopolu a Oděsy začala krystalizovat základní skladba uprchlíků. Tady byly všechny sociální vrstvy společnosti: od rolníků a kozáků až po členy carské rodiny. Byli to lidé různých národů, profesí a věku. Opustili svou zemi bez peněz, bez budoucnosti. V této vrstvě uprchlíků převládala armáda.

3. Poslední skupina ruské emigrace byla vytvořena z inteligence. Zpočátku přišli tito lidé do Evropy s ustupujícími bílými armádami přes pobaltské státy, Polsko a Turecko. Hlavní událostí však bylo známé vyhnání inteligence v srpnu a září 1922 „Filozofický parník“ – vyloučení velké skupiny inteligence ze sovětského Ruska v roce 1922 podle nařízení bolševické vlády. V srpnu až září 1922 bylo vyloučeno 161 představitelů inteligence. Po vyhlášení Ruské sovětské federativní socialistické republiky z roku 1921 přišli do občanství, což bylo potvrzeno a doplněno v roce 1924, dveře do Ruska se tak navždy uzavřely. Věřili však, že se brzy vrátí do své vlasti, a proto si zachovali jazyk, tradice a kulturu své rodné země.

První ruská emigrace otevřela Západu ruskou kulturu, která byla téměř neznámá. Od tohoto období začala důležitá fáze vztahů mezi Ruskem a Západem. Západ se stal útočištěm a zároveň centrem vyloučené kultury.

Geograficky tato emigrace z Ruska byla zaměřena především do zemí západní Evropy. Hlavními centry ruské emigrace první vlny byly Paříž, Berlín, Bělehrad, Sofie a Praha.

Francie, bývalý spojenec Ruska v první světové válce, neposkytla Ruské bílé armádě významnou pomoc. Všechny naděje, že Francie pošle své vojska proti bolševikům, se nenaplnily. Proto se ruští emigranti domnívali, že povinností Francie bude poskytnout ruským uprchlíkům nejvýhodnější podmínky pro život na jejím území. Francouzská vláda však neučinila žádné výjimky pro ruské emigranty. Když se ruští emigranti ocitli ve francouzských městech, měli problémy s hledáním zaměstnání a bydliště. Potřebovali víza a pracovní povolení, což neměl každý. Ale přesto pracovali, hledali řešení a riskovali, že budou deportováni ze země. Muži v produktivním věku většinou pracovali v továrnách nebo farmách, kde po ztrátách v první světové válce nebylo dost pracovních sil.

V polovině 20. let příliv emigrantů do Francie zesílil. Možnost relativně vysokých výdělků a lepších pracovních podmínek ve srovnání s balkánskými státy přitahovala ruské uprchlíky. Nejčastěji začínali s nekvalifikovanou prací, během tří měsíců se dělníci zaučili a mohli počítat s vyšším platem.

Někteří vojáci a důstojníci pokračovali ve své vojenské kariéře ve Francouzské cizinecké legii, kam brali všechny ty, kteří měli vojenské zkušenosti. Nikdo nevyžadoval jejich dokumenty, každý byl spokojen s informacemi, které o sobě vojáci poskytli. Jednou z dalších hlavních oblastí činnosti ruských emigrantů z důstojnické komunity se stalo francouzské taxi.

Poněkud obtížnější bylo najít práci pro lékaře a právníky. Francouzské zákony zakazovaly vykonávat praxi zahraničním odborníkům v jejich zemi. Ruské emigranty to však nezastavilo.

V polovině dvacátých let na předměstí Paříže bylo možné narazit na improvizovaná ruská sídla – chaty a malé domy postavené z improvizovaných stavebních materiálů. Sudy, bedny a další podobné předměty bylo možné koupit v továrnách za poměrně malý poplatek. Mnoho velkých podniků okamžitě pochopilo potřeby uprchlíků. Často bylo možné se setkat se školami pro ruské děti, knihovnami a jídelnami pro dělníky, postavenými francouzskými podniky.

Ruské organizace v Paříži hrály roli center ruské kultury, pomáhaly emigrantům zachovat si svůj jazyk, svou kulturu a způsob života. Největší z těchto organizací byly: „Ruská společnost červeného kříže“ a „Zemský městský svaz“ – které prováděly charitativní činnosti; „Zahraniční unie ruských osob se zdravotním postižením“, „Výbor pro pomoc pacientům s tuberkulózou“;

„Výbor pro sociální pomoc ruským emigrantům“. V internacionálním městě Paříži bylo jasné cítit, že se Rusové snažili vyhnout asimilaci. Zachovali si svou národní kulturu, náboženství. Věřili, že se brzy vrátí do své vlasti, že jejich pobyt v cizí zemi je dočasný a nebude dlouho trvat. Četné ruské organizace a ruská pravoslavná církev v Paříži pomohly ruským emigrantům udržovat tradice, izolovat sebe a svůj svět od cizinců a cizího vlivu. Asimilace Rusů probíhala pomalu a s velkými obtížemi, výjimkou byly děti velkého počtu ruských emigrantů, které neměly dostatek ruských škol. Studovaly ve francouzských školách a od dětství se učily francouzsky. Následně se pro ně francouzština stala skoro mateřským jazykem.

Vytvoření kulturních center kolem knihoven, nakladatelství, vzdělávacích institucí odpovídalo kulturnímu poslání ruské emigrace, neboť poskytovali jakousi „ochranu“ před jiným kulturním prostředím, přispěli k zachování kulturních tradic. Bylo vytvořeno tolik ruských institucí, že člověk by se mohl narodit, studovat, oženit se, pracovat a zemřít, aniž by řekl slovo ve francouzštině. Mezi emigranty byl dokonce takový vtip: „Paříž je dobré město, jen je zde příliš hodně Francouzů.“

Československá republika. Praha.

Československá republika se spolu s Francií, Německem, Královstvím Jugoslávie a Bulharskem stala jedním z center ruské emigrace.

Československo bylo pro emigranty důležitým místem. Mladá republika se stala centrem emigrace především díky politice československé vlády na podporu ruských uprchlíků. Země vytvořila program státní podpory – tzv. Ruská akce. Ani jeden z dalších evropských států neměl pro ruské emigranty takový komplexní program, který by byl srovnatelný s programem, který byl organizován československou vládou.

První ruští uprchlíci se v Československu objevili v roce 1919, ale hlavní začátek emigrace byl v letech 1920–1921. Většina Rusů přišla z Cařihradu, odkud bylo evakuováno kolem 200 tisíc ruských občanů, z Krymu a Novorossijska. Životní podmínky uprchlíků byly velmi těžké především z důvodu obtížné finanční situace a vojenského režimu. K tomu bylo na jaře roku 1921 omezeno poskytování potravin.

Několik ruských osobností emigrantské komunity požádalo českou vládu o pomoc a o přijetí ruských uprchlíků v Československu.

Zde představíme tři myšlenky, které v této situaci Československo představovalo.

1. Humanita „Jejíž předním hlasatelem je zejména prezident československé republiky T. G. Masaryk, a jež jest také vůdčí ideovou směrnicí celé československé politiky, nutila poskytnouti pomoci všem, kdož octnuvše se bez prostředků za hranicemi, byli vydaní nebezpečí útrap a záhuby.“

2. Slovanská „Pobízela, aby pobytí značného počtu příslušníků bývalé ruské říše bylo využito k prohloubení kulturní pospolitosti a k zachování tvůrčí kulturních hodnot.“

3. Vděčnost hrdinům za světové války „Aby příslušníci státu, jehož tolik synů hrdinně zahynulo v boji proti nebezpečí pangermánské hegemonie, nebyli opuštěni v dobách těžkých a zlých.“ Vláda Československé republiky na tuto žádost zareagovala. Ti, kteří se rozhodli pomoci ruským uprchlíkům, měli k Rusku velmi blízko: předseda první československé vlády Karel Kramář (oženil se s ruskou ženou, Nadeždou Abrikosovou), náměstek ministra zahraničí Václav Girska (patřil k vedení československých legií v Rusku), a prezident T. G. Masaryk. Tito muži podali ruským uprchlíkům pomocnou ruku, protože chtěli především zachovat a vyškolit vysoce profesionální odborníky budoucího, nekomunistického a demokratického Ruska.

V důsledku toho byl v červenci 1921 vypracován projekt na pomoc ruským emigrantům. Ruská akce byla velkou událostí. Československá vláda garantovala dobrou finanční podporu a vytvořila podmínky pro další vzdělávání mladé generace emigrantů. Za tímto účelem byly vytvořeny ruské školy, technické školy a vysoké školy, a byla zde příležitost studovat na českých a slovenských školách a univerzitách. Jedinou podmínkou pro emigranty bylo to, aby nezasahovali do vnitřního politického života Československa.

V roce 1921 se začaly vytvářet komitety pro pomoc ruským, ukrajinským a běloruským studentům. Komitety kontrolovaly, jak emigranti studují,

a přidělovaly jim stipendia. Od dalšího roku vedení komitétů přešlo z národních institucí na ministerstvo zahraničních věcí.

Komitéty existovaly od roku 1921 do roku 1935, ale od roku 1927 se ministerstvo financí rozhodlo jejich financování postupně zastavit. Ministerstvo zahraničních věcí proto rozhodlo, že „z 1. února 1935 byla agenda předána Československému červenému kříži, který ještě v průběhu následujících dvou let disponoval účtem komitétu v Legiobance a měsíčními dotacemi z osobního fondu prezidenta republiky, dokud poslední studenti z péče bývalého komitétu neoznámili ukončení studia.“

Pro představu o poskytnuté pomoci uvedeme následující údaje: v roce 1924 činily měsíční výdaje na Ruskou akcii 7 milionů Kč, což přesáhlo částku přidělenou na pomoc ruským uprchlíkům všemi ostatními evropskými státy. Celková částka vzrostla z 10 miliónů korun v roce 1921 a až do 300 miliónů korun v roce 1926.

Poté financování začalo klesat kvůli všeobecné hospodářské krizi. Specifikem Ruské akce bylo to, že se svou finanční štěrností nezaměřovala na všechny, kdo to potřeboval, ale měla jasně vyjádřený cílový charakter. Hlavními příjemci pomoci byli vědci, umělci, inženýři, kvalifikovaní techničtí specialisté a mládež, která chtěla pokračovat ve vzdělávání.

„Cílem Ruské akce bylo učinit z Prahy centrum ruské zahraniční inteligence, především vědců, profesorů, žurnalistů a techniků, umožnit jim práci v jejich oborech – a současně s jejich pomocí vychovávat z řad bývalých vojáků Bílé armády novou inteligenci pro příští Rusko.“ Byla to unikátní zkušenost ve formování ruského vědeckého a vzdělávacího komplexu v zahraničí.

Tomáš G. Masaryk zdůraznil humanitární charakter Ruské akce. Kritizoval sovětské Rusko, ale zároveň doufal v silné, demokratické federální Rusko v budoucnu. Účelem Ruské akce byla pomoc pro její budoucnost. Navíc si Masaryk uvědomoval, že jeho země potřebuje záruky jak z Východu, tak ze Západu. Budoucí demokratické Rusko se mohlo stát jedním z takových garantů.

Z těchto důvodů se problém ruské emigrace stal nedílnou součástí politického života Československé republiky.

Většina emigrantů odcestovala do Prahy a jejího okolí. Ruské komunity vznikly v Brně, Bratislavě, Plzni. Podle různých zdrojů se počet emigrantů v různých letech pohyboval od 10 do 40 tisíc lidí. Podle informací, které Nansen obdržel od československé vlády, žilo v letech 1925–1926 v Československu 30 tisíc ruských emigrantů. Počet emigrantů se na konci 20. let podle různých zdrojů liší: údaje o 40 tisících emigrantů se objevily v tisku, 14 tisíc v Nansenově zprávě, v Bulletinu pražského Zemgoru to bylo 10,5 tisíc lidí. Údaje Nansena by měly být považovány za nejsprávnější, neboť během tohoto období začala hospodářská krize. Proto tisk vedl proti poskytování práce emigrantům kampaň, a také jejich počet přeháněl, a organizace emigrantů se úmyslně snižovala.

Je důležité poznamenat, že se Ruská akce vztahovala nejen na Rusy, ale také na zástupce jiných národností, kteří dříve žili v Ruské říši: Ukrajince, Bělorusy, Kalmyky, Gruzince, Armény.

Ministerstvo zahraničních věcí rozdělilo uprchlíky, kteří potřebovali pomoc, do tří skupin. Do první skupiny patřili uprchlíci pracující duševně, do druhé osoby zabývající se prací fyzickou, a do třetí byla pojata péče o invalidy, nemocné, starce, ženy práce neschopné, děti školou nepovinné a vůbec o uprchlíky, kteří nejsou schopni ani práce duševní ani fyzické.

V Československu bylo vytvořeno mnoho organizací, které Ruskou akci prováděly. Byl to především pražský Zemgor (1921–1935). Zemgor pomohl zlepšit životní podmínky emigrantů, najít jim práci, chránit jejich práva a poskytnout lékařskou a materiální pomoc. Za tímto účelem Zemgor organizoval zemědělské školy, pracovní družstva, řemeslné dílny, zemědělské kolonie, družstva pro ruské emigranty, otevřel koleje, jídelny atd. Hlavním

finančním základem Zemgoru byly dotace Ministerstva zahraničních věcí ČSR, bank, a dalších finančních organizací. Díky této politice se na počátku 20. let 20. století v Československu objevilo mnoho odborníků z emigrantů v různých oblastech zemědělství a průmyslu: zahrádkáři, chovatelé drůbeže, producenti oleje, výrobci sýrů, tesaři, truhláři a kvalifikovaní pracovníci jiných specialit.

Zemgor provedl obrovské kulturní a vzdělávací práce, aby udržel spojení ruských emigrantů s kulturou, jazykem a tradicemi Ruska. Současným úkolem

bylo zvýšit kulturní a vzdělávací úroveň uprchlíků. Byly pořádány přednášky, reportáže, prohlídky, výstavy, budovány knihovny, studovny atd.

Závěr

V důsledku občanské války v roce 1917 několik milionů Rusů opustilo svou vlast. Velkou část emigrantů představovali lidé z nejvyšší kulturní vrstvy.

Po překonání duchovní krize prvních let vyhnanství se mohli ruští uprchlíci vrátit do tvůrčí činnosti. Emigrace, rozptýlená po mnoha kontinentech, byla držitelem kulturních tradic své vlasti. Také však přinesla tuto kulturu do jiných zemí, a podílela se na rozvoji hostitelských zemí. Ruské emigraci se podařilo zaujmout jinou zemi v jejich kultuře, a dokonce na ní zanechat své stopy.

Mezi středisky ruské emigrace v Evropě bylo identifikováno pět nejvýznamnějších: Francie (Paříž), Německo (Berlín), Království Jugoslávie (Bělehrad), Bulharsko (Sofie), Československo (Praha). Berlín byl vydavatelským, intelektuálním a literárním centrem do poloviny 20. let, pak se centrem ruské literatury stala Paříž. Bělehrad byl významný tím, že přijal část bělogvardějské armády a emigranti byli chráněni srbským právem. Život v Bulharsku a v jeho hlavním městě nebyl snadný, ale bulharská populace a vláda emigranty přijala dobře. Každá země a město emigrační koncentrace mělo své vlastní charakteristiky.

Centrem koncentrace ruského vědeckého myšlení byl mladý, nově vytvořený stát – Československo. Praha se stala jedním z nejrušnějších center kulturního a vědeckého života ruské emigrace, která získala finanční podporu v rámci tzv. Ruské akce. Z Ruska do Československé republiky, která se již od Rakouska-Uherska oddělila a získala nezávislost v roce 1918, začaly na počátku 20. let 20. století přicházet významné osobnosti ruské kultury: spisovatelé, novináři, vědci.

Po chvíli se začaly objevovat velmi zajímavé kombinace, například v oblasti lingvistiky. Ruští vědci v Praze společně s českými lingvisty obohatili svými nápady Pražský lingvistický kroužek, díky nimž se Pražská škola stala největší jazykovou školou na světě. „Ruské jádro“ kroužku tvořili R. O. Jakobson, N. S. Trubeckoj, S. J. Karcevskij. Svým přínosem pro světovou vědu a kulturu se první vlna emigrace stala velice významným jevem. Emigrace tak způsobila velice přínosnou interakci různých kultur.

zdroj: Diplomová práce, Ruská inteligence v Československu, Bc. Kseniia Vorobeva

RUSKÁ „BÍLÁ“ EMIGRACE V ČESKOSLOVENSKU

Mladá Československá republika jako jediný stát v Evropě nabídl v roce 1921 Rusům prchajícím před bolševickým terorem státem řízenou pomoc.

Mnoho emigrantů prchajících z Ruska před bolševickým terorem se po roce 1921 usadilo v Dejvicích a v Bubenči v Praze 6. Byli to Rusové, kteří bojovali za cara na straně „bílých“ bělogvardějců, a tak se pro ně vžilo pojmenování „bílá emigrace“. Nově vzniklá Československá republika jim jako jediná v Evropě nabídla státem řízenou pomoc. Díky ní zde mohli studovat na vysokých školách, a pokud plnili své studijní povinnosti, dostávali stipendia na úhradu ubytování, stravy a dalších potřeb.

V té době vznikala v Dejvicích a Bubenči nová, moderní čtvrt' a ruští exulanti této příležitosti využili. V Bučkově ulici (dnes Rooseveltově) postavili družstevní dvojdomy, tzv. Profesorský dům, do nějž se nastěhovali ruští intelektuálové a profesori přednášející na pražských univerzitách. V jeho suterénu byla velká společenská místnost, tzv. sborovna, která od roku 1945 slouží jako modlitebna sv. Mikuláše. Ruští imigranti postavili další tři domy na třídě Krále Alexandra (dnes Jugoslávských partyzánů) a dvojdom v Koulově ulici. V Dejvicích a Bubenči měli své obchody, školkou, fotoateliér i tenisový klub.

Jejich životy v květnu 1945 tragicky poznamenal příchod Rudé armády, s níž přišli i agenti sovětské kontrarozvědky SMĚŘS (Smrt špiónům), aby se pomstili právě „bílým“ emigrantům, které Sovětský svaz považoval za své nepřátele. Využili poválečného chaosu a rychle je na osvobozených územích pozatýkali. Z Prahy a dalších měst jich v květnu 1945 odvezli do gulagů (sovětských pracovních táborů) přes tisíce.

Markéta Bernatt-Reszczyńska, www.pametnaroda.cz

JIHOČESKÁ ZOOLOGICKÁ ZAHRADA HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

VÝSTAVA SBLÍŽENÍ: LIDÉ A VELKÉ ŠELMY ŠUMAVY

Od 1. dubna do 31. května můžete v našem Vzdělávacím centru navštívit putovní výstavu věnující se šumavským šelmám. Dozvíte se mnoho informací o tom, jak se šelmy na Šumavě zkoumají, jak se jim v naší přírodě daří, ale i o tom, co je neustále ohrožuje, a proč je důležité je chránit.

Ti nejodvážnější si mohou zkusit prolézt historickou bednou určenou na převoz rysů :-)

KLOKANICE SI PRO VÁS PŘIPRAVILY PŘEKVAPENÍ.

Kromě té nejstarší (15leté) mají všechny ve svém vaku mláďata. A jedna z nich má dokonce dvojčata, což je docela raritka.

ODBAHŇOVÁNÍ RYBNÍČKŮ A SKLÁDÁNÍ KAMENNÉHO POTOČNÍHO PUZZLE V ZOO.

OBDOBÍ SHOZU PAROHŮ U LOSŮ JE TADY.

TYGŘI

Počet volně žijících tygrů se v důsledku lidské činnosti za 120 let snížil z přibližně 100 000 na zhruba 3 200 jedinců. Ztratili 93 % svého historického území a byli loveni pro trofeje a mýtické léky. K tlakům způsobeným ztrátou

financování národních parků a chráněných oblastí se přidal ekonomický dopad COVID-19. Když se k tomu přidá nárůst místní nezaměstnanosti a pytláctví, tygři, kořist i jejich stanoviště zůstávají vystaveni nebezpečí. V roce tygra se zvyšuje riziko konfliktu mezi člověkem a tygrem.

Řešení: Prostřednictvím pečlivě vybraných ochranných projektů se WildCats Conservation Alliance snaží snížit hlavní hrozby pro tygry tím, že zvětšuje území chráněné proti pytláctví, umožňuje soužití komunit a snižuje konflikty. Pracovníci WildCats financují vzdělávání a osvětu komunit žijících v sousedství divokých tygrů, aby je inspirovali k péči o životní prostředí, lesy a tygry v nich. A konečně, aby zajistili dlouhodobý úspěch v ochraně přírody, podporují projekty, které se snaží rozvíjet dovednosti a řešení v dané zemi.

Chcete pomoci tygrům ussurijským a levhartům amurským ve volné přírodě? Podívejte se na stránku <https://donate.thebiggive.org.uk/campaign/a056900002AvMEyAAN> a přispějte podle svých možností.

ČAS STRÁVENÝ S RODINOU JE TEN NEJKRÁSNEJŠÍ.

A o to krásnějším může být, když vyrazíte do Jihočeské zoologické zahrady Hluboká nad Vltavou.

zdroj: facebook zoo Hluboká

JAROMÍR ZUMR: ZE ZÁPISNÍKU FOTOGRAFA PŘÍRODY

KORMORÁN VELKÝ JE VYNIKAJÍCÍ RYBÁŘ

V poslední době je kormorán v tisku často probírán. Stal se postrachem rybářů, kdy je velkým konkurentem člověka. V podmínkách naší republiky byl tento druh dokonce donedávna chráněn a škody jím způsobené byly hrazeny státem. Výsledkem ochrany kormoránů byl však neúměrný nárůst jeho populace, který vyústil k opětovnému zavedení státem regulovaného lovu. Je snahou docílit takového kompromisu, aby nadále kormorán zůstal v naší kulturní krajině.

Kormoráni jsou černě zbarvení. Vyznačují se úzkým, po stranách zploštělým zobákem, který je na konci opatřený ostrým háčkem. To je zařízení, které potom umožňuje ptákům, aby jim chycená ryba nevyklouzla ze 7,5 cm dlouhého zobáku. Rybáři zazlívají kormoránům také to, že mnoho ryb při lovu jen poraní, a ty potom uhynou. Jinak kormoráni loví často v hejnech, kdy společně naženou ryby na mělčinu, a tam je potom snadno pochyťají. Hmotnost kormoránů se může u dospělých pohybovat kolem 2,8 kg. Nejčastěji loví ryby o velikosti 20-25 cm, zřídka uloví rybu větší. Denní spotřeba ryb je asi 0,70-1 kg. Za potravou se potápí až 9 m hluboko, a pod hladinou vydrží téměř 70 vteřin.

Kormorán má na nohou dlouhé prsty zakončené silnými drápy. Na prostředním prstu je dráp příčně vroubkován. Jednotlivé prsty jsou spojené širokými, měkkými a pružnými plovacími blánami, takže celá stavba plováků umožňuje nejen rychlý pohyb ve vodě, ale také mohou ptáci snadno usedat na

větve stromů, kde se udrží díky dlouhým prstům i na tenkých větvičkách. Při plování pohybuje kormorán plováky ve vodě normálně střídavě, když potřebuje vyvinout větší rychlost, zabírá oběma nohama najednou. Během chvilky urazí pod vodou i vzdálenost 100 metrů.

Na hnízdiště se kormoráni vrací v březnu a ihned začínají s opravou svých loňských hnízd. Hnízdí v kolonii, a tak na jednom stromě může být vedle sebe i několik hnízd. V té době můžeme pozorovat také tok, kdy samec často na hnízdě předvádí zvláštní rituál. Zvedne ocas kolmo vzhůru a hlavu přitom zaklání dozadu až na hřbet. Podobně jej můžeme vidět, jak se předvádí i mimo hnízdo někde na větvi.

Při toulkách za kormorány jsem měl jednou postavený kryt na ostrůvku na rybníku Černiš, kde se také v posledním období hojně zdržují kormoráni. Mé několikahodinové čekání bylo pak

korunováno úspěchem. Spatřil jsem něco úžasného. Tok kormoránů, který se odehrával na vodní hladině. Pravidelně se tok odehrává ve větvích a na hnízdech. Samec tady ve vodě obeplouval samici, dvořil se jí. Oba plavali vedle sebe a dotýkali se hlavami. Měli vztyčené chocholky na hlavě, a doširoka roztažený ocas. Přitom vydávali chrčivé hlasy. Podobný jev během námluv kormoránů nebyl ještě fotograficky zaznamenán.

Zvláštností u kormoránů jsou smaragdově zelené oči. V ptáčích říši zbarvení ojedinělé. Ovšem takto nádherně zbarvené oči mají jen dospělí ptáci. Mladí mají oči hnědé nebo šedohnědé.

Text a foto: Jaromír Zumr

Foto: Jaromír Zumr